AntirasisteN

SOS Rasisme i Norge

kr 10 nr 1 – 2009

B-PostAbonnement
Retur: SOS Rasisme ØU
pb 297, 5501 Hgsd

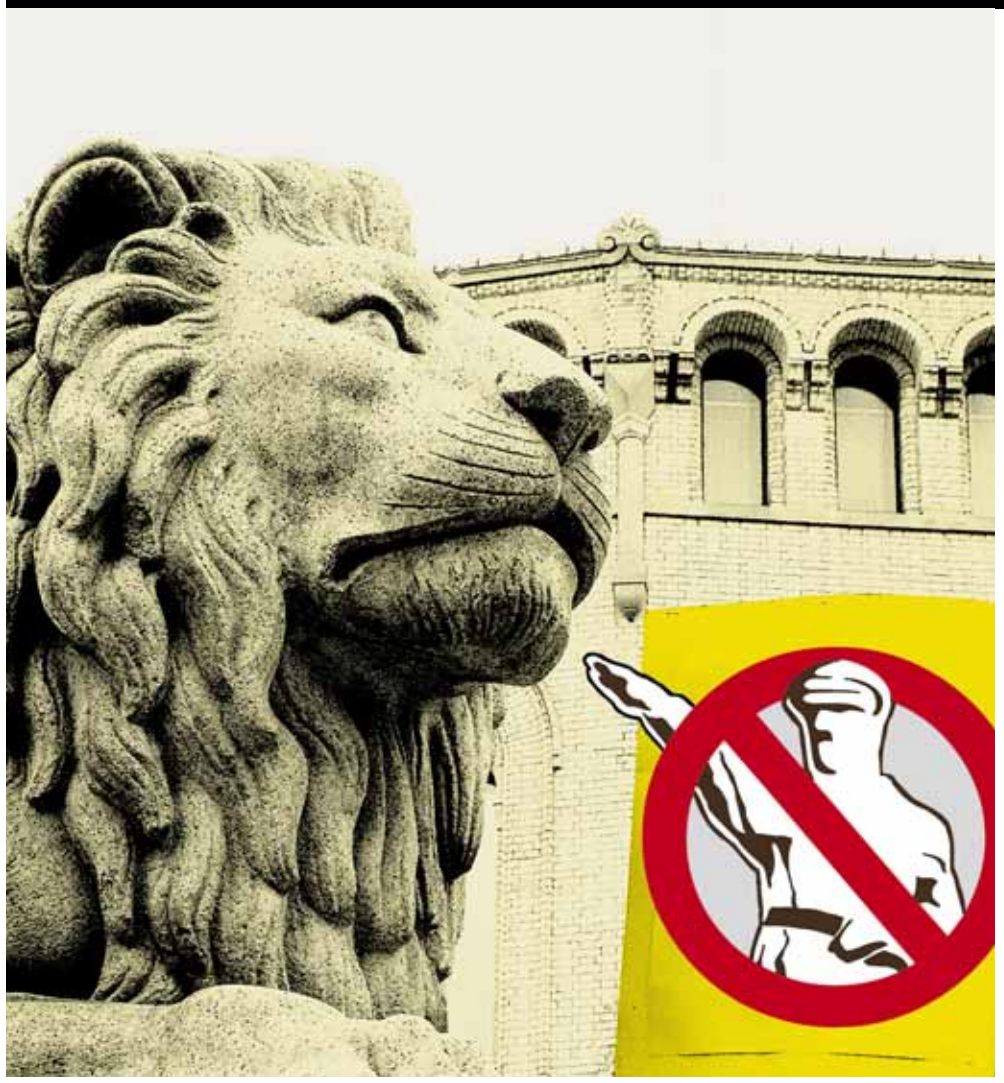

Naziliste til stortings-valget?

Vigrid vil stille liste i Buskerud til stortingsvalget. Nazisme er ingen legitim politisk ideologi. Nazisme er hatkriminalitet satt i system, og har ingenting i et valg å gjøre. **Side 2**

Vi oppsummerer 2008

- **SOS Rasismes arbeid mot nazister i Norge gir resultater** **Side 6**
- **Vårt arbeid for flyktninger i et flomår** **Side 5**
- **MUF-erne må endelig gis opphold i Norge etter ti år med usikkerhet** **Side 9**

FN gir EU refs for asylpolitikken de fører **Side 7**

Ashok tapte i retten igjen. Men aktivistene på Lørenskog gir seg ikke **Side 4**

SOS Rasisme oppsummerer rettssaken mot Erik Schjenken **Side 8**

Matspalten:
Tradisjonell norsk skreimølje **Side 13**

Lokallagsrunde

Med blant annet rapport fra Krystallnatta i Bergen

Har du venner og kjente som bør bli medlem i SOS Rasisme?

Da kan du utfordre dem. Send oss e-postadressa og navn så skal vi sende dem en e-post og bringe utfordringen videre!
Du kan enten sende inn denne slippen eller gå til:
www.sos-rasisme.no/utfordre og fyll ut skjemaet der.

Mitt navn er: _____
Min e-postadresse er: _____

Jeg vil utfordre disse til å bli medlem av SOS Rasisme:

1. Navn: _____
e-postadresse: _____
2. Navn: _____
e-postadresse: _____
3. Navn: _____
e-postadresse: _____
4. Navn: _____
e-postadresse: _____

SOS RASISME

Adressaten betaler for sending i Norge

Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

hold deg oppdatert om rasisme: www.sos-rasisme.no

AntirasisteN

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Sendes fritt til alle medlemmer.
Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonssjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

2009 – rasismen på frammarsj?

SOS Rasisme ynskjer deg godt nytt år 2009 og vonar at rasismen vil minska i det nye året. Men det er ingen grunn til å liggja på latsida.

2008 vart avslutta med at Israel gjekk til åtak på Gaza. I Noreg vart krigen møtt med avsky og store demonstrasjonar, noko som i sin tur sytte for at foruma for nettdebatt i avisene vart fylt med innlegg fylt av både jødehat og muslimhets.

SOS Rasisme reagerer på denne hetsen og meiner at avisene i for stor grad gøymde seg attom ytringsfridomen når dei lot rasistar skriva omtrent uhemja i desse foruma.

Det er trist at avisene gøymer seg bak ytringsfridomen når dei forsvarar at dei sleppte til rasistar på sine nettsider. For SOS Rasisme er det viktigare at både jødar og muslimar i Noreg skal få lov til å gå på gata utan å frykta overfall på grunn av den religiøse overtydinga si enn at rasistar skal få seia det dei vil. At valdsrasismen også finst i Noreg, veit me – og det kan du lesa meir om lenger inn i avisa.

Slå ned på rasistiske mytar du høyrer! Uansett kva du meiner om Israel og Palestina er du ikkje tent med falske bilete av at «jødane styrer USA» eller at muslimar flest vil ha eit «islamsk verdsherredøme».

2009 vert òg prega av dårlegare økonomiske tider, og mange polakkar blir utsett for rasisme og blir bede om å reisa attende sidan somme meiner at dei tek jobbane frå nordmenn. Det er ei trist samfunnsutvikling at nokre blir sett på som reservearbeidskraft som me kan henta inn når det er økonomisk gode tider for å senda dei attende når tidene blir dårlegare.

SOS Rasisme har altså henda fulle også i 2009, og me treng deg i kampen mot all rasisme!

Antirasistisk helsing frå
Trond Thorbjørnsen
Leiar, SOS Rasisme i Noreg

Signerte artikler står for artikkelforfatterens eget syn, og samsvarer ikke nødvendigvis med SOS Rasisme sitt syn.

Vigrid vil stille liste til valget

Norges mest kjente nazist, Tore W. Tvedt, og sekten Vigrid forsøker å stille liste til Stortingsvalget 2009. Det er langt ifra sikkert at de oppfyller kravene, og om de skulle gjøre det har de fortsatt et stort problem: Politikken deres er forbudt etter norsk lov!

Av Ola Melbye Pettersen

Den nazistiske gruppa Vigrid har i årevis holdt på med sine kvasireligiøse seremonier for å lokke lettpåvirkelig ungdom inn i den sektlignende organisasjonen. Gjennomstrømningen har imidlertid vært høyere enn i det tradisjonelle nazimiljøet, og gruppa har aldri klart å etablere seg som en stor trussel mot de demokratiske rettighetene til minoriteter og antirasister.

Siste krampetrekning fra Vigrid?

De siste par årene har de også hatt store interne problemer, med ledende folk som har brutt ut, samtidig som aktiviteten har vært dalende. Etter at SOS Rasisme fikk stengt nettsidene deres høsten 2008 var det nesten helt stille fra Vigrid. Unntaket var Buskerud, hjemfylket til ledende Vigrid-medlem Thorgrim Bredesen.

Utnyttet motstand mot asylmottak

I November kunne NRK melde at flere husstander på Nesbyen i Buskerud hadde fått besøk av Bredesen. Det er planlagt et asylmottak på Nesbyen, noe som har skapt en del debatt lokalt. Dette visste nazistene å utnytte, og gikk fra dør til dør for å samle underskrifter «mot innvandring». Det var i hovedsak pensjonister og godt voksne mennesker som fikk besøk av nazistene i fåreklær, én av de som skrev under var Gunnar Kristiansen. Til NRK forklarte han at han føler seg lurt til å støtte en ideologi han tar avstand fra. - Jeg satt i stua mi da det ringte på døra. Jeg åpna, og den unge, kjekke karen fortalte meg om et stortingsvedtak om at de måtte ha et visst antall stemmer for å danne et nytt parti. Partiet skulle være strengt mot innvandring. Han lurte på om jeg kunne skrive under på ei liste, bare for å ha navnet, forteller Kristiansen.

Flere av naboene NRK snakket med kunne fortelle det samme; Vigrid-representantene presenterte seg kun som motstandere av asylmottaket, uten å gjøre rede for hva Vigrid står for.

- Meld ifra til fylkesvalgstyret

SOS Rasisme tviler ikke på at Vigrid har brukt uredelige metoder for å samle inn underskrifter. Leder i SOS Rasisme, Trond Thorbjørnsen, oppforderer alle som føler seg lurt til å melde ifra: - Hvis man skrev under på listene i november, og det ikke ble gjort klart at det var den nazistiske gruppa Vigrid som stod bak, så bør man melde ifra til valgstyret i Buskerud fylkeskommune.

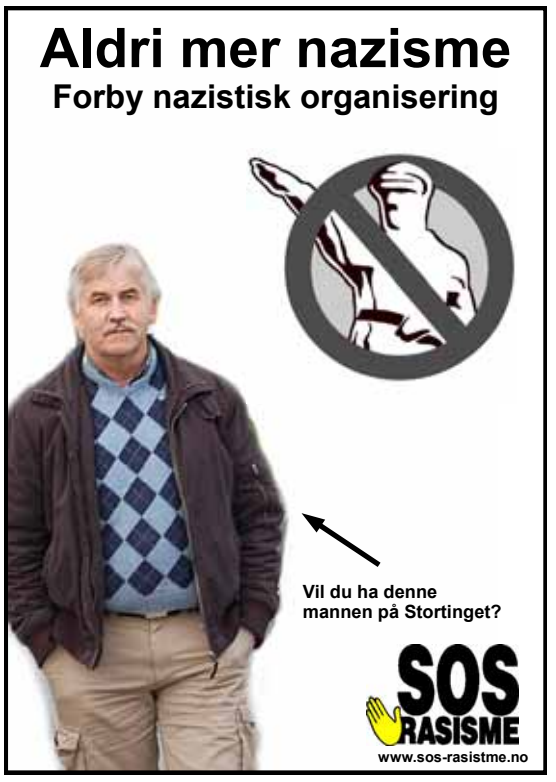

Mange skjær i sjøen for Vigrid

Om det skulle vise seg at 500 personer faktisk ønsker Vigrid på tinget, så er veien dit lang for Tore Tvedt & Co. For det første må alle 500 ha stemmerett ved stortingsvalget, en formalitet som ikke er selvsagt. For det andre er Vigrids nazistiske budskap forbudt etter norsk og internasjonal lov. Skal Vigrid drive valgkamp må de tone ned Hitler-hyllesten betraktelig, og da konkurrerer de fort med «vanlige» innvandringsfiendtlige partier som Demokratene og FrP. Og selv om deler av Buskerud har vært baseområde for noen ledende nazister i mange år, er det neppe noen som tror at Vigrid klarer å samle nok stemmer til en stortingsplass. Styrke til å drive en omfattende valgkamp har de i alle fall ikke.

Ingen nazister i valgkampen!

SOS Rasismes parole om forbud mot nazistisk organisering har uansett fått ny aktualitet etter Vigrids siste krumspring. Selv om nazismen har tilnærmet null prosent oppslutning i dagens Norge er det et svært viktig prinsipp at de som selv ønsker å avskaffe demokratiet og utrydde deler av befolkningen, ikke gis muligheten til å forsøple valgkampen. SOS Rasisme ber folk være på vakt mot lignende forsøk fra organiserte rasister og nazister.

Gi oss tips på antinazi@sos-rasisme.no

Årsmøter i Akershus:

Lag : **Lørenskog SOS Rasisme**
Sted for møte: **Aktivitetshuset Volt**
Dato for møte: **Onsdag 25. februar**
Tidspunkt for møte: **Kl. 18.00**

Lag: **Sørum SOS Rasisme**
Dato: **Mandag 9. februar**
Tidspunkt: **Kl. 19.30**
Hvor: **Foreningshuset i Lørenfallet, i Peisestua.**
Beskjeder: **Det blir enkel bevertning.**

Lag: **Nesodden SOS Rasisme**
Dato: **Tirsdag 10.februar**
Tidspunkt: **Kl. 17.15**
Hvor: **Ungdomskafeen på Skoklefall**

Lag: **Eidsvoll SOS Rasisme**
Dato: **25. februar**
Tidspunkt: **Kl. 19.00**
Hvor: **Kulturhuset i Eidsvoll**

Lag: **Jessheim, se side 5**

Vår felles forteljing

Etter det européiske kulturdialogåret og det norske mangfaldsåret er det på høg tid vi her i landet omsider begynner å arbeide fram mot eit norsk innvandringsmuseum.

Mangfaldsåret har vore ein kultur- og integreringspolitisk suksess. Suksessen kunne likevel ha vore enda større med eit varig, fysisk minne som kunne spele ei kreativ og dynamisk rolle framover.

Historia om innvandringa til Noreg er blitt fortald stykkevis og delt på mange konferansar og seminar, og rundt middagsbordet i heimane der innvandrarane bur. Kanskje ikkje nødvendigvis i dei omsungne tusen hjem, men iallfall i hundre av dei, når innvandrarar utgjer knapt ti prosent av folket i Noreg. Denne historia er også blitt fortald i eit trebandsverk frå 2003 redigert av historikaren Knut Kjeldstadli. Den skal ein nok vere særskilt motivert for å lese. Historia om innvandringa er likevel ikkje særeiget til innvandrarane. Ho er ein del av den felles norske forteljinga, og fortener å bli gjord tilgjengeleg for alle, i form av eit høveleg spenstig hus.

Lenge har den norske sjølvforståinga framheva utvandringa frå landet. Den var kontroversiell nok i lange periodar – ein kan t.d. berre lese kva Wergeland meinte om innvandringsagentar, som dreiv med det vi no kallar «trafikking». Likevel blir utvandringa til USA no i hovudsak feira, både her og der. Vi har eit framifrå utvandrarmuseum på Ottestad, som måtte vere ein opplagd samarbeidspartner for eit norsk innvandringsmuseum, og vi har norske og nordiske innvandrarmuseum fleire stader i USA, t.d. i Decorah, Iowa.

Vi har eit nytt jødisk museum og eit Holocaust-senter i Oslo som m.a. fortel éi av dei mange historiene frå den norske innvandringa, og som er eit forskingsmessig kraftsentrum. Historia om jødane i Noreg har ikkje teke slutt, men ho er merkt av ein stor menneskeleg tragedie. Det er viktig at vi no framover evnar å fortelje også andre historier om den lange innvandringa til Noreg, og feirar det som i all hovudsak har vore ein braksuksess. Og da kan vi ta ein sving innom Paris, der dei nyleg har opna eit museum av nett den typen som eg etterlyser.

Paris har fått eit nytt museum

Cité Nationale de l'Histoire de l'Immigration [CNHI] er altså eit innvandringsmuseum. Det ligg heilt aust i byen ved Porte Dorée i den vestlege utkanten av Vincennes-skogen. Huset, det grandiøse Palais de la Porte Dorée, vart bygt til den internasjonale koloniutstillinga i 1931. Utsida er såleis dekorert med relieffar med afrikanarar og asiatar som trælar til ære for det franske imperiet. No har den gylne ports palass altså blitt til flaggskipet for det offisielle Frankrikes nytenking omkring innvandringa, og er eit flott signalbygg.

Innvandringsmuseet har eit klart og gjennomtenkt siktemål som jamvel er slått opp ved inngangen. Museet skal bidra til å styrkje den sosiale og republikanske samlingstanken, og endre synet i samtida på innvandringa. Den rolla som innvandrarane har spelt i å byggje dagens opne og mangfaldige franske samfunn skal kome tydeleg fram, heiter det.

Museet tek parti for innvandringa utan å be om orsaking for det. Framfor alt gjer CNHI ein flott jobb med å fortelje om innvandringa frå innvandrarane sitt perspektiv, og i neste omgang løfte dette perspektivet inn som ein del av den nyare fellesfranske historia.

Historiesyn

Franske historier begynner gjerne med revolusjonen. Éin konsekvens av den var at det moderne statsborgarskapsomgrepet oppstod i 1803. Da vart framande utanlandske statsborgarar, og omvendt.

I Frankrike forsvinn ein som innvandrar så snart ein blir statsborgar, og franske folketeljingar har heller ikkje vore opptekne av rase forstått som hudfarge, eller etnisitet. Slik det ofte er med innvandringsdiskusjonar, tek den permanente utstillinga ved CNHI utgangspunkt i tal, men tal på utanlandske statsborgarar i landet. Desse var det færre av i 1999 enn i 1975 (3,26 mot 3,44 mill.), noko som sikkert kjem som ei overrasking på slike som ser draumesyn om flaumar og hordar.

I Noreg er ein derimot i følgje Statistisk sentralbyrå innvandrar til ein døyr, same kor mykje norsk statsborgar ein elles blir, og dette blir det mange «innvandrarar» av. I Frankrike tel dei altså annleis.

Den faste utstillinga er omfangsrik, og fortel historia om innvandrarane frå dei første engelske fabrikkeigarane på 1790-talet og den belgiske og sveitsiske [sic] underklassa i franske byar i første halvdel av 1800-talet, til dei polske og tyske flyktningane, russarane, armenarane og jødane tidleg på 1900-talet, flyktningane frå Den spanske borgarkrigen, til dei portugisiske og spanske framandarbeidarane i etterkrigstida, til nord- og vest-afrikanarane i seksti- og syttiåra. Frankrike fekk sin innvandringsstopp nokre månader før Noreg den 3. juli 1974.

Historia til den moderne innvandringa til Frankrike vert fortald tidhøveleg gjennom alle media, filmsnuttar, gjenstandar som innvandrarane har hatt med seg, musikkinstrument, utstyr for matlaging, det vesle berbare tempelet som ein indar hadde med seg i kofferten. Ein møter innvandrarane på arbeidsplassen og i sporten, ein ser på forholdet mellom «her» og «der», og på korleis innvandrarane gradvis la ned røter i dei lokalsamfunna dei kom til. Det skiftande, men stort sett prinsipielt fiendtlege, synet på innvandrarane hos staten og offentlege styresmakter kjem òg fram, likeins kvardagsrasismens arv i form av negardokker og vitseteikningar. Jamvel om vi ikkje ser dagens inneforståtte rasisme, vekkjer gårsdagens som regel velbegrunna gru. Det frys kaldt nedover ryggen når ein ser bildet frå ein fransk jernbanestasjon med eit eige apartheidventerom for framandarbeidarar, eller fotoet med oppstilte «jødetypar».

Modell for Noreg?

Innvandringsmuseet i Paris har mykje meir enn berre den permanente samlinga, m.a. eit gåvegalleri som innvandrarar kan donere til, ei aktiv og spenstig heimeside (histoire-immigration.fr/), filmframsyningar, konferansar, stor forskingsaktivitet, eit viktig fysisk og virtuelt arkiv, m.m. Kort sagt: Dette skulle vi òg ha hatt.

Alle som bur i dette landet er etterkomarar etter innvandrarar. Ein kunne leggje innvandringsmuseet til ein knaus på Jæren med utsikt over det landskapet som dei første som bygde dette landet kom til. Dette ville vere ei kraftig påminning, også om at det finst innvandrarar andre plassar enn i Oslo. Med det er for tidleg å drive lokaliseringsstrid. Det vi no treng, er at alle gode krefter mobiliserer for å få dette til. Vi har sterke og godt organiserte innvandrarmiljø, framgangsrike forskarar innanfor eit stort spekter med fag som strekkjer seg frå historie til migrasjonspedagogikk og fleirkulturelle studiar, både i Oslo, Stavanger og fleire andre stader, og ein god museumsinfrastruktur.

Hadde ikkje eit innvandringsmuseum vore eit verdig minne over mangfaldsåret? Vi treng iallfall ein plass der historiene frå innvandringa kan bli synlege. Er det nokon som tek ballen?

Stephen Walton, professor og instituttleiar, Ivar Aasen-instituttet, Høgskulen i Volda

Kronikken har stått på trykk i Aftenposten 3. januar 2009

Kort om rasisme

- Rasisme er et relativt nytt fenomen, og ble første gang systematisk framsatt under framveksten av kolonialismen på 1700-tallet.

Raseteori

- Forskere og myndigheter over hele Europa drev fram en aktiv kampanje for å få folk til å tro at det fantes forskjellige menneskeraser og at den hvite «rasen» var mer utviklet og hadde høyere verdi enn andre «raser». Grunnlaget for raseteorien var et «behov» for å plyndre andre deler av verden. Vesten brukte raseteori for å fortelle folk at den vestlige verden hadde en gudegitt godkjenning til å okkupere andre land og folk. Raseteori skulle bli den eneste aksepterte intellektuelle linjen i Europa.

Norge også

- Norge støttet også opp om denne råtne «vitenskapen», og resultatet ble sterk undertrykking både av de nasjonale minoritetene samer, kvener og romanifolk, så vel som en uttrykt støtte og hjelp til de store europeiske kolonimaktene.

Nazismens framvekst

- Nazismens framvekst i Europa må ses i sammenheng med denne europeiske tradisjonen. Tysklands konsentrasjonsleire og ekstreme etniske rensing var ikke isolerte tilfeller; de andre europeiske kolonimaktene hadde drevet slik krigføring mot afrikanere, asiater, amerikansk og australsk urbefolkning i lang tid allerede. Hitler var faktisk inspirert nettopp av de store europeiske kolonimaktene, og brukte samme midler for å gi Tyskland «en rettmessig plass i Europa».

Men rasismen var ikke død

- Fremdeles er rasismen oppegående, den er faktisk så tradisjonell at mange feilaktig tror at den alltid har eksistert. Fremdeles er det folk som setter sammenheng mellom hudfarge og oppførsel. Fremdeles brukes kulturforklaringer som om kultur var medfødt. Fremdeles finnes det mennesker som ser på enkelte folkegrupper som mindreverdige. Fremdeles finnes uvitenhet. En snakker for eksempel om «afrikansk oppførsel» som noe alle afrikanere har, men ikke «europeisk væremåte» som noe alle europeere har, og ignorerer at Afrika er et kontinent som er langt større enn Europa, med tilsvarende større forskjeller.
- Rasisme handler om å tillegge folk spesielle egenskaper ut fra en lett synlig gruppetilhørighet, enten den er basert på hudfarge, religion eller andre forhold.

Bekjemp rasismen!

- Fremdeles nektes tidligere undertrykte kolonier å fungere økonomisk og sosialt. Fremdeles er vestens ledere mer opptatt av å innkassere renter og avdrag enn å bistå landene vesten har pint, plyndret og undertrykt gjennom mange hundre år. Vesten har blod på hendene og rasisme i hodet.
- Ta et aktivt standpunkt mot rasisme. Reager på rasisme du opplever rundt deg. Å ikke reagere er i praksis å støtte rasismen.
- Rasisme er skapt av mennesker og kan knuses av mennesker. Bekjemp rasismen!

sos-rasisme.no/
bliaktiv

Det ble raskt fullt på tilhørerbenken i Borgarting lagmannsrett, til slutt måtte dommerne låne bort en av sine stoler til Ashoks medelever fra Fjellhamar.

Oslo-rapperen Amazone har stilt opp for Ashok flere ganger, her spiller han for flere hundre elever på Fjellsrud ungdomsskole.

Ashok ofres igjen:

Avslag i Lagmannsretten – ankes til Høyesterett

Mens Borgarting lagmannsrett viser at barnekonvensjonens stilling i norsk rett er høyst uavklart sitter Ashok igjen som den store taperen. Han lever nå som flyktning i India, etter at borgerkrigen på Sri Lanka har blitt trappet ytterligere opp.

Av Ola Melbye Pettersen

Til stor skuffelse for venner og støttespillere på Lørenskog avsa Borgarting lagmannsrett 22. desember sin dom i ankesaken Ashok vs. Staten v/ Utlendingsnemnda (UNE). De tre dommerne forkastet anken fra Ashok, om at UNEs utvisningsvedtak fra 2006 måtte kjennes ugyldig.

Stort oppmøte – stor skuffelse

Flere enn 30 av Ashoks skolekamerater og andre støttespillere hadde møtt opp utenfor sal K43 i Borgarting lagmannsrett. Da Ashok tapte saken mot staten ved Utlendingsnemnda (UNE) i Oslo tingrett i januar i år var skuffelsen stor blant mange, men engasjementet har blitt holdt oppe gjennom leserbrev, underskriftskampanje og konserter. Denne gangen håpet alle at barnekonvensjonens stilling i norsk lovverk skulle bli et mer sentralt spørsmål i rettsforhandlingene.

Det ble det delvis, men tilsynelatende uten konsekvenser for domsavsigelsen.

Ett av Ashoks advokater, Erik Gundersen, sine viktigste ankepunkter var en uttalelse fra FNs barnekomité. Komiteen, med ansvar for å følge opp og tolke barnekonvensjonen, avga i 2005 en uttalelse som slår fast at hensynet til innvandringskontroll ikke kan overstyre hensynet til barnets beste. I tillegg til å prosedere på at barnekonvensjonen ble brutt i Ashoks tilfelle, viste advokat Gundersen at denne FN-uttalelsen ikke var kjent for saksbehandleren i UNE.

Lagmannsretten imøtegår i dommen ikke tolkningen av FNs barnekonvensjon, og her er de uenige med både staten og Oslo tingrett. Men de er samtidig enige med regjeringsadvokaten i at myndighetene ikke er forpliktet til å legge avgjørende vekt på hensynet til barnets beste. Som en konsekvens av dette går ikke Lagmannsretten videre inn på noen vurdering av hva som faktisk var til Ashoks beste, men støtter seg på UNEs behandling fra 2006. Dette var spesielt skuffende for Ashok og hans venner.

Forverret situasjon

Rådgiver Kristin Ingebrigtsen, med lang kompetanse på barns rettigheter og med botid i Sri Lanka, ble ført som det siste vitnet under dag én i Lagmannsretten. Hun ga også det mest opprørende vitnemålet under rettsforhandlingene. På oppdrag fra Lørenskog kommune var hun i november 2008 i byen Chennai i India. Her har Ashok bodd siden juni, da han og besteforeldrene rømte fra Colombo.

Bakgrunnen var at den eskalerte borgerkrigen også gjorde det utrygt i Colombo, med økte kidnappinger og militære kontroller. De har her fått visum på ubestemt tid, sammen med mange andre tamilske flyktninger. Kort tid etter ankomst til India forverret Ashoks forhold til besteforeldrene seg. Han orket ikke mer av bestefarens alkoholiserte og voldelige atferd, som en konsekvens ble også forholdet til bestemoren dårligere. Han har derfor flyttet til en annen tamilsk flyktningfamilie som en norsk onkel kjenner, også de på flukt fra Sri Lanka.

Han blir godt tatt imot her, men familien har gjort det klart at deres økonomiske situasjon gjør det umulig å forsørge ham over tid. Ingebrigtsen fortalte at Ashok var glad for å få besøk fra Norge, men at han fortsatt er en trist gutt. Han har ikke gått på skole i 2008, og har ikke fått venner eller nære relasjoner til noen etter utvisningen. Ingebrigtsen fortalte i retten om møtet med en trist, norsk gutt som ikke ser noen framtid: - Hvor hører jeg hjemme, hvem vil ha meg? spurte han gråtende.

Kommunen: - Ashok hører til i Lørenskog

Lørenskog kommune med ordfører Åge Tovan, adminstrasjonssjef og flyktningkontor i spissen, inviterte tidlig i januar til et møte om den videre rettslige prosessen og Ashoks livssituasjon. På møtet deltok SOS Rasisme, Ashoks advokat, Redd Barna og Barneombudet. Den gjennomgående holdningen var at saken må prøves så langt som mulig i rettssystemet, samtidig som den tette oppfølgingen av Ashok i India må videreføres.

Formannskapet i Lørenskog kommune står fjellstøtt på sin økonomiske og moralske støtte til Ashok. Som adminstrasjonssjef Jan-Bendix Byhring oppsummerte da han vitnet i Lagmannsretten: - I våre øyne er han en innbygger i Lørenskog, og utgiftene våre ville faktisk vært større om han fortsatt bodde i kommunen. Arbeiderparti-ordfører Tovan har også vist et brennende engasjement for saken, og har flere ganger sagt klart ifra hva han mener om praksisen til sine partifeller i regjeringen. Til fagbladet Fontene kommenterer han saken slik: - Jeg skjønner ikke den norske asylpolitikken. Det er om å gjøre å finne alle muligheter for å stenge folk ute, også barn. Det er rart ikke Stortinget gjør noe for å få avklart dette, men delegerer all styring til UNE. Hva er de så redde for?

SOS Rasisme gir ikke opp kampen

Helt fra utvisningen har Lørenskog SOS Rasisme ledet kampen for å få Ashok hjem. Sammen med foreldre og Ashoks venner fikk de media og kommunen på banen, og de har ingen planer om å la UNE få siste ord i saken.

Leder i Lørenskog SOS Rasisme, Renate Lehne, forteller til AntirasisteN at kampen fortsetter: - Denne saken handler om livet til Ashok, men også mange andre uskyldige flyktningbarn som lider samme skjebne. Vi vil fortsette å mobilisere lokalbefolkningen, samle underskrifter og penger og rope helt til myndighetene hører, sier hun.

- Det er på tide å sette barnets beste i fokus, og i dagens situasjon vil ingenting være bedre for Ashok enn å få komme hjem til venner på Fjellhamar. Prestisjetap (for UNE) til tross: – Hent Ashok hjem!

Ankes til Høyesterett

I samråd med advokaten sin har Ashok og Lørenskog kommune nå anket saken til Høyesterett. Erfaringsmessig går det raskere å få saker opp for Høyesterett, enn for Lagmannsretten. Håpet er derfor at spørsmålet om barnekonvensjonen og Ashoks beste får en prinsipiell behandling i rettsvesenet i løpet av våren.

Følg Ashok-saken på: www.sos-rasisme.no/ashok

SOS Rasisme i Lørenskog har holdt flere konserter for Ashok

Ungdommer fra Lørenskog underholdt med tradisjonell tamilsk dans under konserten «Hent Ashok hjem» 12. september.

• Advarte mot for mange muslimer på Stortinget
Venstrepolitiker Georg Bondø advarte mot for mange muslimer på Stortinget i Trønderavisa 7. november. Leder i SOS Rasisme, Trond Thorbjørnsen, reagerte kraftig på Bondøs utspill.
- Å sette folk i bås og å generalisere er farlig. Muslimene er like ulike som kristne, uttalte han. Georg Bondø sa at han mener at mange innvandrere ikke viser tilstrekkelig respekt for norske verdier som menneskerettigheter, humanisme, religionsfrihet og ytringsfrihet. Thorbjørnsen mente at Bondø burde ha vett nok til å ikke uttale seg på denne måten.

• Vil øke antallet kvoteflyktninger
Høyre foreslo å øke antallet kvoteflyktninger Norge skal ta imot med over 500 kvoteflyktninger, meldte NRK 10. november.
- Jeg mener at Norge må ta et større ansvar for de som faktisk sitter i flyktningleir, og heller spare inn på de som kommer til landet uten beskyttelsesgrunn, sa Bent Høie, Høyres talsmann i Stortingets kommunalkomité.

• Utsatt for vold av Politiets utlendingsenhet
Nduwayo Renalde Kamanzi ble i slutten av oktober utsatt for grov vold av en tjenestemann ved Politiets utlendingsenhet. Hendelsen fant ifølge NRK sted på Trandum utlendingsinternat. Det oppsto en krangel mellom Kamanzi og politiet da han fikk opplyst at han skulle returneres til Rwanda, til tross for at det er Burundi som Kamanzi anser som sitt hjemland. En politimann truet ham, tok kvelertak på ham før han brøt ham i gulvet og satte seg på ham. - Hvis det ikke hadde vært noe kamera der, tror jeg det hadde vært min tid til å dø, sa Kamanzi til NRK. Politimannen ble tatt ut av operativ tjeneste da han ble siktet for å ha brukt unødig vold. Politiets utlendingsenhet ville ikke kommentere saken.

Årsoppsummering fra flyktningutvalget

Aktivisme i et flomår!

2008 kunne vært et deprimerende år for flyktningpolitikken. På tross av SOS Rasismes press mot regjeringen uteble de store seierne i flyktningpolitikken. Når man ser på all aktivismen som ble gjennomført, alle som organiserte seg i kampen, og alle de andre måtene SOS Rasismes kamp for rettferdighet og menneskeverd ble styrket, og slikt sett er ikke 2008 deprimerende.

2008 har vært preget av en økt organisering av asylsøkere og aktivister som jobber for en human asylpolitikk. MUF-erne har vært en utsatt gruppe i omtrent ti år nå (Les mer om hvem MUF-erne er litt lenger inn i avisa). De siste årene har de plutselig begynt å få avslag når de skulle fornye oppholdstillatelsen sin, og beskjed om å reise hjem til Irak. Det er ekstra hardt å svelge for de som har brukt tiåret de har bodd i Norge på å skaffe seg norsk utdanning, bygge seg opp en arbeidsplass, få venner og kanskje til og med familie i landet. Det er Norge som er hjemmet for de fleste nå. MUF-erne har lenge vært ganske uorganiserte, men i år kom over 200 av dem sammen blant annet gjennom de kurdiske gruppene i SOS Rasisme, og har levert et massesøksmål hvor de stevner Utlendingsnemnda (UNE) for retten med et krav om å få bli i landet. Det blir veldig spennende å følge med på hvordan saken deres går i år. De har menneskerettighetene og sunn fornuft på sin side, men Arbeids- og inkluderingsdepartementet (AID) imot seg. Hvem som vinner i det norske rettssystemet er vanskelig å spå.

2008 ble også året da SOS Rasisme nådde ut til de aller mest utsatte flyktningene i landet. På Lier statlige ventemottak bor de som har fått endelig avslag men ikke kan sendes ut av landet. Enten fordi ingen land vil gi dem reisedokumenter, det er for farlig å sende dem hjem, eller norsk politi ikke tør å følge dem dit de skal sendes.

På mottaket er det elendige kår. Det bor ofte seks voksne mennesker inne på veldig små rom. Et hundretalls personer med forskjellig språk og interesser deler på den eneste tv-en de har tilgang til. De har tilgang på sykepleier noen få ganger i uken, men har ikke rett på noe annet enn akutt medisinsk hjelp. Mottaket er midt inne i skogen på kommunegrensa mot Asker, og de 100 kronene de får i lommepenger hver uke rekker knapt til en tur/retur Asker sentrum. Mange blir dårlige av den sterke psykiske belastningen det er å bo på Lier. Våren 2008 - etter at SOS Rasisme hadde vært innom på besøk - startet de opp et lokallag. Nå har de muligheten til å arrangere egne aktiviteter, delta på SOS Rasismes sentrale arrangementer og bli hørt gjennom artikler i AntirasisteN og andre ganger SOS Rasisme er i media. Flyktninger fra Lier som før ikke hadde noen muligheter til å få oppmerksomhet rundt situasjonen sin har fått innleggene sine på trykk i store aviser og kommet i debatt direkte med norske myndigheter.

Det har jevnlig blitt startet opp lokallag på asylmottak rundt omkring i Norge, og på lokallagskonferansen høsten 08 hadde vi en stor samling med flyktninger fra hele landet.

Lokallagene, eller flyktningunioner som vi kaller det på asylmottak, kan arranger aktiviteter som gjør det lettere å få tiden til å gå eller å komme i kontakt med nordmenn og nabolaget. De er også viktige for å påpeke problemer på mottak og en viktig stemme i den norske asyldebatten. Vi håper veksten i flyktningunioner vil ta enda mer fart i 2009 og at medlemmer i SOS Rasisme som har et asylmottak i nærheten av der de bor tar et initiativ for å få startet lokallag både på mottaket og i byen/bygda.

Kjønnsrelatert forfølgelse og norsk utlendingsforvaltning

I slutten av 2008 spilte SOS Rasisme en viktig rolle i lanseringen av Kvinnekommisjonens rapport om kjønnsrelatert forfølgelse og norsk utlendingsforvaltning. Rapporten som var skrevet i felleskap med Iran-, asyl, og likestillingseksperter kom med en knusende kritikk av hvordan norske utlendingsmyndigheter behandler kvinner på flukt, med spesielt fokus på kvinner fra Iran. Kritikken var aller hardest mot LandInfo (enheten som gir utlendingsmyndighetene informasjon om land asylsøkere kommer fra). Rapporten ble lansert på stortinget og overlevert Arbeids og Inkluderingsdepartementet. Den brukes allerede i Utlendingsnemnda og kommer til å være et viktig redskap for å sikre kvinnelige flyktninger som tidligere ikke har fått opphold, en trygg fremtid i Norge.

Lørenskog SOS Rasisme har fortsatt å kjempe for Ashok, skolegutten som ble sendt til Sri Lanka av den daværende arbeids- og inkluderingsministeren Bjarne Håkon Hanssen for å «statuere et eksempel». Som forventet var det veldig vanskelig å vinne en sak hvor flyktningen allerede er blitt sendt ut av landet, men den blir nå anket helt til høyesterett for en siste prøving.

En paranoid asylpolitikk

Sommeren 2008 begynte varsellampene å blinke i Arbeids- og inkluderingsdepartementet (AID) som har ansvar for asylpolitikken. Det ble rapportert om dobbelt så mange asylankomster som året før. Politikere, media og andre rabulister hauset opp stemningen ved å kalle det en asylflom, og mye latent fordomsfullhet kom til syne i lokalsamfunn rundt omkring i Norge. Noen organiserte seg for å nekte opprettelsen av nye mottak i sin kommune. Rasistene som finnes i Arbeiderpartiet og FRP fikk mye spalteplass denne sommeren, men vi var noen som protesterte. SOS Rasisme arrangerte aksjoner, blant annet sammen med Press – Redd Barnas Ungdom, da asylsøkere ble stuet sammen i telt på Lierskogen. Vi gikk inn i lokale debatter og forklarte hvordan et asylmottak fort blir en berikelse for samfunnet, bare man tar imot beboerne på en skikkelig måte.

Det kom litt over 14.000 asylsøkere til Norge i 2008. Det er et lite antall i forhold til våre naboland, og færre enn i både 2002 og 2003. Altså ingen krise. Disse ble bosatt på asylmottak rundt omkring i landet, og det var utrolig å se at det ofte var på de stedene der motstanden mot mottak hadde vært størst at asylsøkerne ble tatt best imot. Det er lett å skape fordommer mot noe ukjent, men når folk plutselig får en kongolesisk nabofamilie fulle av håp, motivasjon og livsglede etter å ha kommet seg til et trygt land er det vanskelig å opprettholde det gamle fiendebildet.

Selv om nordmenn landet rundt fikk en ny oppfatning av asylsøkere, og mange nye venner, kan det virke som om avstanden fra asylmottakene til regjeringen er stor nok til å opprettholde alle fordommene. Rett før jul ble det lansert en tiltakspakke med innstramningstiltak som skal hindre asylsøkere å få opphold i Norge. Kort oppsummert handler den om å stappe enslige mindreårige asylsøkere i et senter til de blir 18 år og barnekonvensjonen ikke lenger gjelder for dem. Da sendes de tilbake til Hellas (hvor asylsøkere blir fratatt alle rettigheter og ofte torturert), Somalia, Irak og andre land de har flyktet fra. Å flykte fra et krigsområde hvor sivile blir tilfeldige mål blir ikke lenger et argument i seg selv for opphold, og er det riktig ille der de kommer fra skal flyktninger kunne sendes tilbake til en annen del av landet hvor det er litt mindre vold, selv om de ikke har noe nettverk eller forutsetninger for å klare seg der. FNs høykommissær for flyktninger, de som alltid vet best hvor det er trygt eller ikke for flyktninger å vende tilbake, skal ikke lenger ha noe å si for norsk asylpolitikk.

Kort sagt. Vi får en jobb å gjøre i 2009 også!

Simon Strumse, Flyktningutvalget

Lokallagsmøter på Jessheim

SOS Rasisme har startet skolelag på Jessheim Vg. Alle som går på skolen og har lyst til å jobbe mot rasisme er velkomne, møteplanen ser sånn ut:

tirsdag 3. februar
tirsdag 29. februar (årsmøte)
tirsdag 10. mars
tirsdag 24. mars

Sted: **Jessheim Vg. Rom 218**
Tid: **Midttimen**
(evt. bytte av rom blir annonsert)

Spørsmål?
Ta kontakt med Nava Sharif på e-post navasharifi@gmail.com

Bli med i kvinnegruppa av SOS Rasisme

Kvinnegruppa av SOS Rasisme ønsker å skape en felles arena for alle kvinner der vi blant annet tar opp temaer som; barneoppdragelse, kulturforskjeller, diskriminering, rettigheter og plikter, verdier og normer.
I tillegg til dette ønsker vi å skape samhold og felleskap ved å dele erfaringer over et hyggelig måltid. Med dette ser vi frem til nye og spennende vennskap.

Dersom du som kvinne synes dette virker interessant, kontakt oss for mer info.
E-post: **kvinnegruppa.oslo@sos-rasisme.no**
Telefon: **23 35 32 07**

Informasjonsmøte – Tirsdag 3.februar kl 19.00, Pilestredet 29 a

• Fikk endelig oppholdstillatelse Familien Naumov fra Dagestan i Russland fikk onsdag 12. november oppholdstillatelse, meldte NRK. De fikk flere ganger avslag på søknaden om politisk asyl. - Dette var det beste som kunne skje med oss, vi håpet på å få opphold men vi trodde ikke at vi ville få det, sa Josif Naumov. Familien på fem har bodd i Meråker i flere år og mange har engasjert seg for at de skulle få bli i Norge. En av dem var lærer og lokalpolitiker Olav Gilsåmo. - Jeg vil oppfordre flere til å engasjere for mennesker som har det vanskelig og som ikke får de rettighetene de bør ha.

• Ønsker «innvandrerkontrakt» i Sverige
Det svenske regjeringspartiet Moderaterna foreslo å lage en «innvandrerkontrakt» som alle innvandere må skrive under på. Målet er at innvandrere i Sverige skal bekjenne seg svenske verdier og lover, ifølge Moderaterna. De foreslo også at brudd på kontrakten skal få økonomiske følger for den enkelte som eventuelt bryter den. - Det er viktig at vi er veldig tydelige på hva som gjelder i Sverige når mennesker fra ulike kulturer samles i samme land, sa Moderatarnas partisekretær Per Schlingmann til Sveriges Radio, søndag 23. november.

• Medlemsliste i BNP offentliggjort En liste med over 12.000 hemmelige støttespillere til det rasistiske partiet British National Party (BNP) ble lagt ut på internett, meldte Aftenposten 22. november. Listen inneholdt navn, mobilnumre, e-postadresser, hjemmeadresser og yrkestitler. Mange fryktet etter at listen ble gjort offentlig kjent at de skulle bli utsatt for represalier, trusler og sjikane. Det var også mange som fryktet for jobben sin. I England er det i enkelte yrkesgrupper ulovlig å tilhøre BNP, dette gjaldt da spesielt de med jobb i politiet, skolen og blant offentlig ansatte. Blant de som sto på listen var en prest, lærere, politi, ansatte ved Buckingham Palace og livvakten til tidligere Arsenals spiller Thierry Henry, skrev Aftenposten.

Nazisme i Norge 2008

Nazistene i Norge gikk på flere nedturer i 2008. Vigrid er nede for telling mens Norgespatriotene så vidt holder hodet over vannet. Samtidig har vi sett en skummel utvikling med økende rasistisk vold utenfor de tradisjonelle nazimiljøene.

Vigrid synger på siste verset

For noen år siden var den liksomnordiske sekten Vigrid den mest aktive nazigruppa i landet. Organisasjonens nettsider var tidligere fri for de største naziklisjéene, men den siste tiden har de publisert absurde mengder hakekors og hyllesttaler til Hitlers 3. rike. Dette har marginalisert Vigrid både blant de «vanlige» rasistene de ønsker å rekruttere, og blant andre nazistiske grupper som ser på Tore Tvedt & Co. som for sære.

22. mai gikk Tvedt på et tungt nederlag, da den lange rettsprosessen mot han endte i en endelig dom for brudd på straffelovens §135a - «rasismeparagrafen». Høyesterett slo da fast at vernet mot rasisme kan settes foran grunnlovens paragraf om ytringsfrihet. Det var Tvedts uttalelser fra 2003 om at «jødene er hovedfienden....de er ikke mennesker, de er parasitter som skal renskes ut.» som førte til dommen på 45 dager betinget fengsel

I store deler av 2008 bodde Tvedt i Halden hos Anders Ringdal, en av Øyvind Heians kolleger fra «Norgespatriotene». Etter en vellykket informasjonskampanje fra SOS Rasisme i byen måtte imidlertid Tvedt nok en gang pakke kofferten, og se seg om etter et nytt bosted.

I november vant SOS Rasisme en enda større seier over den lille nazigruppa. Vi kontaktet det amerikanske selskapet som leier ut domeneplass til Vigrid, forklarte de hva slags kunde de hadde i Norge og VIPS - så var hele nettsida tatt ned! Dette var viktig ettersom internett er nazistenes desidert viktigste rekrutteringskilde.

Et skritt tilbake for Norgespatriotene

Vigrid-veteran Øyvind Heians «Norgespatriotene» har fra begynnelsen av framstått som en videreføring av Vigrid. I det Vigrid stod åpent fram som nazister ble det rom for en ny gruppe som kunne rekruttere under dekke av å være «innvandringskritiske», men det gikk ikke lang tid før koblingene mellom NP og Vigrid ble synlige for de fleste. Ikke minst har dette vært SOS Rasismes fortjeneste, som gang på gang har påvist både personer og propaganda som er identiske hos de to organisasjonene. Også den unge filmskaperen Tommy Myrbostad fra Molde har vært opptatt av dette temaet. Hans Youtube-film «Vigrid: Det siste oppgjør» nådde raskt 70 000 seere, noe som falt Øyvind Heian tungt for brystet. Han saksøkte ikke bare Myrbostad, men også SOS Rasisme. Gjennom 2008 forsøkte Heian og advokat Raymond Giltun å få både Oslo tingrett, Borgarting lagmannsrett og Høyesterett til å kreve filmen fjernet fra internett. Dette har så langt bare gått ut over Heians allerede slunkne lommebok, i form av saksomkostninger. Det mest interessante med denne saken er at rettssystemet nå slår fast at Norgespatriotene kan kalles nazister.

Saken har tydeligvis tatt på kreftene for «partileder» Heian. Siste halvdel av 2008 har oppdateringene på nettsiden blitt kraftig redusert, og den tidligere målsetningen om å stille valglister i 2009 har nå blitt justert til valget i 2013.

Mer rasisme på nett

Selv om de «største» nazigruppene har hatt mindre aktivitet i året som gikk, så er trenden på internett en økning i antall rasistiske nettsteder og innlegg. SOS Rasisme har i lang tid tatt til orde for at de samme reglene må gjelde på Internett som i samfunnet ellers: Ansvarlige redaktører må innføre økt kontroll av sine debattforumer, og politiet må slå ned på de mange åpne rasistiske og nazistiske sidene. Sånn sett var det et positivt tegn at Politiets sikkerhetstjeneste (PST) i september advarte mot økende rasistisk hets på blogger og de store debattforumene. PST har også startet en gruppe på nettsamfunnet Facebook, der brukerne kan varsle om misbruk.

SOS Rasismes egen Arbeidsgruppe for Overvåkning av Internett (AOI) har i året som gikk jobbet hardt og målrettet for å bekjempe denne formen for ekstrem rasisme og nazisme. Dette har ført til mange konkrete resultater. Foruten den allerede nevnte stengingen av Vigrids hjemmeside har Øyvind Heian blitt kastet ut fra VGs «Nettby», Vigrids gruppe på Facebook blitt stengt og mange rasistiske innlegg har blitt slettet.

Økning i voldsrasisme

Siden 2006 har politiet vært pålagt å registrere såkalt hatkriminalitet, vold på bakgrunn av hudfarge, religion eller seksuell legning. Det har imidlertid ikke blitt laget noen nasjonal oversikt som kan studeres, men da NRK i høst undersøkte forholdene i de fem største byene fant de 130 registrerte overfall i 2007. Man regner med at mørketallene er store, og samtidig gikk utviklingen i gal retning i 2008. Flere alvorlige tilfeller av rasistiske vold preget nyhetsbildet; skuddene mot Hvalstad asylmottak, drapet på norsk-somaliske Mahmed Jamal Shiwac i Trondheim og overfallet på Darioush Salemi på Mortensrud i Oslo var bare noen av mange stygge saker. SOS Rasisme er svært bekymret for det som ser ut til å være en lavere terskel for angrep på innvandrere og asylsøkere. Asylmottak flere steder i landet har også blitt utsatt for hærverk og alvorlige trusler.

Forsøk på offensiv i Trondheim

Høsten 2008 oppdaget SOS Rasisme i Trondheim at lokale personer forsøker å starte en ny organisering av nazister og rasister. En håndfull gutter og jenter, noen av de med tilknytting til Heimvernet, driver rekruttering på Facebook og andre nettsteder. De gjorde også et mislykket forsøk på å arrangere en fest utenfor Trondheim. SOS Rasisme advarte systematisk arbeidsgivere og andre som har befatning med den lille gruppen, noe som har resultert i betydelig frustrasjon og problemer for flere av nazistene. SOS Rasisme vil følge nøye med på eventuelle nye framstøt i dette miljøet i 2009.

David Irving invitert til Norge

Den nazistiske historikeren David Irving, beryktet for sin Holocaustfornektelse, ble til manges forskrekkelse invitert til Litteraturfestivalen 2009 i Lillehammer. Etter at flere profilerte forfattere truet med å boikotte festivalen ble Irving strøket fra programmet. Men Irving varsler at han vil ta turen til Norge allikevel, og holde tale på et lokalt hotell. SOS Rasisme vil derfor mobilisere til lokale demonstrasjoner og oppfordre lokale hoteller om å nekte Irving overnatting. Litteraturfestivalen på Lillehammer går av stabelen at 26. - 31. mai 2009. SOS Rasisme vil komme med nærmere informasjon om planlagte aksjoner på: www.sos-rasisme.no/antinazi

Millionarv til kjente nazister

Det vakte sterke reaksjoner da det i juni ble kjent at en millionarv fra avdøde Clara Weltzin fordeles mellom Norges mest kjente nazister. Tidligere høyesterettsadvokat Erik Gjems-Onstad var dekorert motstandsmann under 2. verdenskrig, men i årevis har han pleiet tett omgang og samarbeidet med nazister. Gjems-Onstad er med og forvalter arven til den avdøde, og har blant annet argumentert for et bidrag på 250 000 til Benjamins drapsmann Ole Nicolai Kvisler. Benjamins mor Marit Hermansen gikk til anmeldelse, og SOS Rasisme har bedt Kongen i Statsråd om å frata Gjems-Onstad Krigskorset på bakgrunn av sin støtte til nazismen. Saken er i skrivende stund fortsatt til behandling i departementene.

Bli med du også!

Nazistene i Norge er få og dårlig organiserte, dette er i stor grad et resultat av den sterke antirasistiske tradisjonen etter 2. verdenskrig. Det er derfor viktig å fortsette dette arbeidet, og aldri gi rom for noen form for rasistiske organisering. Ta kontakt med vårt Antinaziutvalg, og finn ut hva du kan bidra med:

Internett: www.sos-rasisme.no/antinazi

E-post: antinazi@sos-rasisme.no

Med antirasistisk hilsen
Ola Melbye Pettersen
Leder, Antinaziutvalget

• Vitne gråt i rettssaken mot ambulansesjåføren
Mandag 25. november startet rettssaken mot ambulansesjåfør Erik Schjenken etter at han nektet å vedta et forelegg på 6000 kroner for å ha oppført seg krenkende ovenfor Ali Farah, meldte TV2 Nyhetene. I Oslo tingsrett fortalte flere vitner at de reagerte sterkt på det som skjedde i Sofienbergparken da Ali Farah ble slått ned. Christiania Denne brast i gråt da hun forklarte seg om hvordan ambulansesjåførene behandlet den hardt skadde Farah, skrev TV2 Nyhetene. Erik Schjenken ble senere frikjent av tingsretten.

• Felles aksjon for kurdere
En rekke organisasjoner slo seg sammen til en felles SMS-aksjon for at kurdere skal få bli i Norge, meldte Bergens Tidende. Det var felles innvandrerråd og Kurdisk kulturforum i Hordaland som tok initiativ til oppropet, som ble støttet av blant annet Norsk Folkehjelp, NOAS, Redd Barna og SOS Rasisme. Utlendingsnemnda hadde så langt avslått 70 klagesaker fra såkalte MUF-ere som har fått avslag og det gjensto 5. desember 40 slike saker som var til behandling i Utlendingsnemnda.

• Opprør mot greske myndigheter
Det brøt ut opptøyer i Aten den 6. desember etter at en mann falt ned i en kanal. Hendelsen skjedde etter at en gruppe asylsøkere fikk beskjed om at ingen flere søknader ville bli behandlet den dagen. Gresk politi ble tidligere på høsten anklaget av en menneskerettsgruppe for å ha jaget en pakistansk mann som døde etter å ha falt i den samme kanalen, meldte NTB. Hellas har fått kritikk for å mishandle fengslede asylsøkere, i tillegg er menneskerettsgrupper svært kritiske til levevilkårene i asylmottak.

FN oppfordrer EU til å behandle asylsøkere rettferdig

Av Jan Erik Skretteberg

FNs høykommisær for flyktninger har oppfordret EU til å garantere at de som kommer til unionens yttergrenser og ber om asyl, blir behandlet rettferdig. I 2008 kom mer enn 67.000 mennesker bare over Middelhavet for å søke asyl i EU.

Fordømmer EUs asylpraksis

Det var antakelig mange flere som forsøkte å komme seg over Middelhavet på forskjellige vis, men langt i fra alle kom fram i live. I desember 2008 kom det frem informasjon om at 1012 flyktninger hadde omkommet i forsøk på å krysse Middelhavet i skrøpelige farkoster til da det året.

Høykommisæren peker også på at grunnen til at så mange ser seg nødt til å risikere livet ikke bare sier noe om den situasjonen disse menneskene er i, men også at EUs regler for asylsøkere er for strenge.

"Med så få muligheter til å komme inn i EU med legale midler, vil tusenvis av mennesker som er forfulgt og utsatt for overgrep som strider mot menneskerettighetene forlate hjemlandene sine uten noe annet alternativ enn å foreta den farlige overfarten» sa Ron Redmond, en talsperson for FNs høykommisær for flyktninger på en pressekonferanse i Genève 9.januar. «Dette setter fokus på at mellomstatlige avtaler og mål om å gjøre yttergrensene vanskeligere å krysse ikke må gå utover sikkerheten til de som har behov for beskyttelse» la han til.

Ifølge FNs høykommisær for flyktninger skulle de som kommer til EU som asylsøkere hatt rett på «et trygt sted, hvor de kan få informasjon om sine rettigheter og ha en reell mulighet til å fremme en asylsøknad som skal vurderes gjennom en rettferdig prosedyre». Sannheten er at dette i veldig liten grad blir oppfylt av de landene som danner EUs yttergrense. Av de 67.000 kom kom til EU for å søke asyl i fjor (flesteparten fra Somalia og Eritrea), kom 38.000 til Italia og Malta alene.

SOS Rasisme om EUs flyktning- og asylpolitikk

Siden 1993 og siste EU-kamp i Norge har SOS Rasisme hatt et klart standpunkt mot EU på grunn av flyktningpolitikken unionen fører. EU legger bånd på medlemslandenes flyktning- og asylpolitikk gjennom Shcengen-avtalen. Schengen fjerner de indre landegrensene, samtidig som de ytre grensene forsterkes. Når en flyktning eller asylsøker kommer til EU får han eller hun bare én sjanse. Det skal kun være det første landet en flyktning kommer til som behandler asylsøknaden. Dersom søkeren får avslag i dette landet vil han eller hun bli stengt ute fra hele EU.

Schengen-samarbeidet omfatter også enorme informasjonssystem, med dataregistre særlig for asylsøkere og kriminelle, eller folk som er mistenkt for å være kriminelle. Datasystemene er et hjelpemiddel for politimyndighetene, men har også blitt kritisert for å ikke ivareta personvernhensyn.

Norge er assosiert medlem av Schengen sammen med Island. Det vil si at vi må adoptere store deler av den flyktningpolitikken som EU fører.

Festning Europa

I dag er omkring førti millioner mennesker på flukt i verden. De er på flukt fra krig, naturkatastrofer og forfølgelse, men EU reagerer ved å bygge en mur for å holde dem utenfor den rikeste delen av verden. Flyktningers rett til å søke asyl i EU er truet gjennom ordninger som førsteasyllandsregelen (som sier at du ikke får lov til å søke asyl i et annet EU-land dersom du har fått avslag i ett EU-land), transportøransvar og opprettelsen av buffersoner i EUs naboland hvor disse får motytelser for å hindre flyktninger fra å komme inn i EU.

I SOS Rasisme kaller vi dette for Festning Europa. Norge bidrar til å opprettholde Festning Europa gjennom sin deltakelse i Schengen-samarbeidet. Vi mener det er på høy tid å rive denne muren og heller føre en selvstendig og human asyl- og flyktningpolitikk.

Hvis EU også vedtar forslaget til Lisboa-traktat som ligger fremme (en traktat som vil samordne EUs politikk på enda flere områder), så vil EU få en stadig mer samordnet og utvidet flyktning- og asylpolitikk. Dette vil i sin tur også gå ut over norsk handlingsrom, selv om vi ikke er med i EU, men tilknyttet Schengen-samarbeidet.

Tidligere formann kastet ut av Frp

Styret i Hordaland Frp har kastet ut tidligere formann Roald Broch i Sund Frp fra partiet. Grunnen er at Broch ikke ville stille seg bak en interpellasjon mot asylmottaket i kommunen.

Asylmottaket ble etablert i desember 2008, og Broch mente eget parti nørte opp rundt fremmedfrykt og det som verre er. Han angrer ikke på det han har ment, og står fortsatt for sine meninger, understreker han i et intervju med lokalavisa Vestnytt.

Grunnen fylkesstyret legger til grunn for utkastelsen er at de hevder Broch skader partiet. Men Broch mener at Frps holdninger til asylmottaket bryter med hans egen samvittighet og moral. Det kan også nevnes at Broch har arbeid som vaktmester på asylmottaket.

Broch gikk ut i media og kritiserte partiet da Sund Frp fremmet interpellasjonen. Han hevdet da også at han hadde fått kritikk fra sittende leder Svein Otto Jacobsen for at han hadde tatt seg arbeid på asylmottaket. Dette har Jacobsen i ettertid avvist. Fylkesstyret understreker også at utkastelsen av Broch fra partiet ikke har noe med jobben hans å gjøre, men vil ikke konkretisere hvorfor Broch er kastet ut.

Broch selv tar ikke utkastelsen så tungt, men mener det er underlig at et parti som til vanlig holder folks rett til å si hva de vil høyt, går til såpass drastiske tiltak mot medlemmer av partiet. Til Vestnytt sier han:

– Eg har føler stadig at medlemskapet i Frp kolliderer med min eigen samvittighet og moral. Dei kan steika i sitt eige fett, kommenterer Broch. Med den kommentaren har han truleg torpedert det som måtte finnast av sjansar til å vinna fram med ein anke.

• Underskriftskampanje mot asylmottak
Frps lokalpolitikere Jan Ståle Viken Flått og Tore Nordfjellmark, var initiativtakerne da det ble startet en underskriftskampanje for å stanse planene om asylmottak i Overhalla, skrev Namdalsavisa. Flått mente at aksjonen ikke ville føre til mer fremmedfrykt og mente at de hadde lagt seg på en saklig linje. - Et asylmottak vil gå ut over både økonomien, helsetilbudet og tjenestetilbudet for øvrig. Dessuten er det dårlig kombinasjon å drive et asylmottak 20 meter unna et hotell. Jeg frykter at dette til sjuende og sist vil føre til et dårligere hotelltilbud i kommunen, uttalte Flått.

• Advokat ut mot UNE praksis Advokat Arild Humlen i Advokatforeningen, var provosert over Utlendingsnemnda (UNE) sin nesten automatiske anking i saker som UNE har tapt i første rettsinstans. Humlen vant saken til russiske Nadeja Sokolova som ble utvist fra Norge i februar. - At staten automatisk anker slike saker går på rettssikkerheten løs. Dette er en utsatt gruppe som ikke har ressurser til å forfølge ankesakene. Når staten, ved Utlendingsnemnda, automatisk anker alle sakene de taper i rettsvesenet, må mange gi opp sinne vunne rettigheter, sa Arild Humlen til Adresseavisen 23. desember.

• Barnehage utsatt for nazistisk hærverk
Brinken barnehage ble tirsdag 28. oktober utsatt for omfattende nazistisk hærverk, meldte Aftenposten. Blant annet var det tagget «UT med pakket», «Sieg heil» og «Combat 18» med rød maling på flere av veggene. - Mange av foreldrene reagerte sterkt på synet som møtte dem. Dette er bare så trist og litt uhyggelig, sa assisterende styrer Katrine Borgen til Sydvesten. PST ble ifølge Aftenposten koblet inn i saken rutinemessig. - Vi hadde en periode med tagging i sommer, da det blant annet ble tagget på borettslag og på kirken. Men det er tre måneder siden nå, sa politiførstebetjent Rune Mjelde ved Fyllingsdalen politistasjon til Bergens Tidende.

Stort presseoppbud i Oslo tingrett. *Foto: Ola Melbye Pettersen*

Erik Schjenken frikjent i Oslo tingrett

SOS Rasisme var tilstede under hele rettsaken mot ambulansesjåfør Erik Schjenken.

Av Jan Erik Skretteberg

Schjenken hadde anket inn forelegget Spesialenheten for politisaker hadde ilagt ham for utilbørlig opptreden i forbindelse med Ali Farah-saken. Schjenken nektet for at han har opptrådt utilbørlig. Men saken handler om mye mer enn personen Erik Schjenken. Den avslører strukturelle problemer som kan ligge til grunn for slike saker, i tillegg til forsøk fra ledelsen i statlige institusjoner på å skjule slike overgrep. Dessverre ble Schjenken frikjent av Oslo tingrett.

Saken var en av de mest omtalte i media i 2007 og 2008, og Farahs samboer Kohinoor Nordberg ble kåret til årets nordmann for sin innsats for å få straffet ambulansesjåførene for den oppførselen de utviste da Farah ble slått ned og hardt skadd i Sofienbergparken i Oslo ved sytten-tiden den 6.august 2007. Den hardt skadde Farah ble nemlig ikke tatt med av ambulansen, trass i at han hadde pådratt seg alvorlige hodeskader og vitner på stedet oppfordret til at han skulle taes med.

Avslørte fordommer

Rettssaken mot Erik Schjenken i Oslo Tingrett avslører at det kan finnes rasistiske holdninger i flere offentlige instanser. I rettssaken kom det fram at ambulansepersonellet ikke avdekket en skade i bakhodet på 3x3 cm, høyst sannsynlig fordi de ikke undersøkte Farah tilstrekkelig, men avfeide ham som et ordensproblem. At Farah ble avfeid som et ordensproblem er ikke basert på noen analyse eller konkret undersøkelse av ham, men fordi han har en hudfarge som ambulansesjåførene koblet til bruk av rusmidler. Schjenkens «magefølelse» var at dette dreide seg om rus, noe som han ikke klarte å konkretisere nærmere. Selv om mange hodeskader kommer som følge av vold i ruspåvirket tilstand i Oslo natt til lørdag og natt til søndag, kommer en ikke unna at dette skjedde på ettermiddagen en vanlig hverdag på et sted hvor det var mange småbarnsforeldre til stede – med sine barn. Dette gjaldt også Ali Farah og hans samboer Kohinoor Nordberg, som hadde sin lille datter med.

Likevel foretok ambulansepersonellet ikke en god nok undersøkelse av hva som hadde skjedd og hvilke skader Farah hadde pådratt seg. Saken kunne vært ute av verden dersom de hadde bedt om unnskyldning med en gang i stedet for å trekke saken inn for rettsapparatet, noe som har ført til påkjenninger ikke bare for den tiltalte, men også for Ali Farah og hans familie og venner. Ullevål sykehus var heller ikke interessert i å løse saken. I stedet for å ta en ordentlig gjennomgang av rutiner og holdninger blant sine ansatte, valgte de å holde hånda over dem med de konsekvenser saken nå har fått.

Lar være å ta et oppgjør med slike holdninger

Dette er et uttrykk for den strukturelle rasismen som gjennomsyrer deler av offentlige tjenester i Norge – og også mangelen på vilje til å ta et oppgjør med den. Også gjennom andre saker har dette vist seg.

I denne sammenheng kan vi vise til Obiora-saken i Trondheim, hvor en politimann dreper en person med en annen hudfarge uten å bli tiltalt for det.

Dette er andre gang denne politimannen er innblandet i en sånn sak mot mørkhudede.

SOS Rasisme krever at offentlige instanser nå går igjennom sine rutiner for håndtering av slike saker og setter i verk tiltak for å forbedre holdninger blant sine ansatte.

Den norske befolkninga har et krav på å få hjelp fra det offentlige når de har behov for øyeblikkelig assistanse, ikke å bli avfeid for noe som de ikke er. Saken mot Erik Schjenken er – trass i at han ble frikjent – et bidrag til å sette fokus på dette problemet.

Saken er likevel ikke over med dette. I januar behandles den både i Likestillingsnemnda og Pasientnemnda ved Ullevål sykehus.

Erik Schjenken skal gi ut bok

Den ene av ambulansesjåførene som unnlot å ta med seg Ali Farah, Erik Schjenken, skal gi ut bok i vår. Den skal hete «Jeg er ikke rasist».

I boken har han tenkt å skrive sin versjon av hva som skjedde den dagen. NRK melder at mennesker som har fått tung mediedekning oppfordres til å gi ut bøker, og at de kjente navnene glimrer med sitt fravær denne våren. Dermed kan det tenkes at Schjenken får mer oppmerksomhet enn vi mener at han fortjener.

En rasist er ofte en person som kan kan begynne en setning med «jeg er ikke rasist, men..». Dermed oppfordrer vi Schjenken til å bytte tittelen på boken sin til «Jeg er ikke rasist, men..», slik at leserne kan få et mer korrekt førsteinntrykk av boken.

Vi er heller ikke kjent med at noen forlag har bedt Ali Farah, offeret i denne saken, om å skrive noen bok.

• Nazister pågrepet av russisk politi
500 nynazister og andre høyreekstremister ble tirsdag 4. november arrestert av russisk politi i Moskva, meldte VG. Så langt i 2008 har 100 mennesker blitt drept i rasistiske angrep. Ifølge Kontoret for menneskerettigheter ved Aleksandr Brod, ble 113 mennesker drept og 340 såret fra januar til oktober. Angrepene var ifølge Brod først og fremst rettet mot arbeidere fra Kaukasus-området og fra Sentral-Asia.

• Kvinne drept under Ku Klux Klan-seremoni
Åtte medlemmer av den amerikanske nazistorganisasjonen Ku Klux Klan er mistenkte for å ha skutt og drept en kvinne under en opptagelsesseremoni i organisasjonen, meldte Aftenposten. Den drepte kvinnen skal ha forsøkt å forlate stedet rett før hun ble drept. Ifølge politiet ble det funnet skytevåpen, seks hvite kapper og flere flagg på åstedet. - IQ-nivået til denne gruppen er ikke imponerende, for å si det pent, sa sheriff Jack Strain. Ifølge ham er gruppen kjent under navnet Dixie Brotherhood.

• Grisehode hengt opp ved jødisk gravlund
Politiet i Tyskland meldte 18. november fra om at det var hengt opp et grisehode i midten av en davidsstjerne, på porten til en jødisk kirkegård i Tyskland.
Ved siden av grisehodet var det hengt opp et skilt med påskriften «seks millioner løgner». Ifølge NTB ble saken umiddelbart satt inn under politietterforskning.

10 år i usikkerhet er nok: Gi MUF-erne opphold!

I 10 år har en gruppe kurdiske flyktninger fra Nord-Irak ventet på sin skjebne, få bli i Norge eller bli sendt tilbake til krig og usikkerhet?

I desember ville de vise at nok er nok, og arrangerte en tre-dagers fastemarkering utenfor Stortinget.

Av Ola Melbye Pettersen

De ansvarlige politikerne hadde for lengst tatt juleferie da AntirasisteN møtte opp på Eidsvolds plass 22. desember. I Karl Johans gate gikk julehandelen i høygir, bare såvidt påvirket av den internasjonale finanskrisa. Foran Stortinget møtte vi en gruppe mennesker som har ganske andre bekymringer å hanskes med. Vi ble tatt hjertelig imot av noen av de mange kurdiske demonstrantene. Det slår oss at en del flyktninger, som har opplevd å bli stemplet som uønsket av det norske samfunnet siden de kom, allikevel er høfligere og blidere enn Ola nordmann i julerushet. Men det var samtidig ikke mulig å overse de alvorlige minene i ansiktene inne i det store teltet, som i to dager hadde huset fastende flyktninger.

10 år i uvisshet

«MUF-erne», som de kalles, er den gruppen flyktninger som har bodd lengst i Norge uten å få opphold. MUF står for «Midlertidig arbeidstillatelse Uten rett til Familiegjenforening», og ble gitt som en ettårig tillatelse i 2000. Planen var å sende de ut igjen så fort som mulig, men det var ikke mulig å tvangssende folk til Irak. I 10 år har de levd i Norge uten rettigheter, men allikevel har flesteparten av de opprinnelig 2000 kurderne jobbet, betalt skatt, lært seg flytende norsk, stiftet familie, deltatt i organisasjonsliv og fått tusenvis av norske venner.

For oss som har fulgt MUF-ernes skjebne i alle disse årene er det smått absurd å fortsatt se de samme fjesene. Tre regjeringer har hatt muligheten til å ta konsekvensene av langt botid, dårlig behandling fra UDI og Irak-krigen, men i stedet har samtlige myndigheter gjort det til en prestisjesak å vise «tøffhet» ovenfor en gruppe som bare vil leve uten frykt. Etter den såkalte «skandalen» i 2006, da UDI for én gangs skyld tolket asylreglene i MUF-ernes favør, ble praksisen strammet ytterligere inn av Bjarne Håkon Hanssen.

Gi de siste MUF-erne trygghet

Mange av de 2000 flyktningene har flyktet videre til andre land, mens andre kanskje har gått under jorda i Norge. En del har fått opphold fordi de tilfredsstilte kravene fra daværende statsråd Erna Solberg om å, på et gitt tidspunkt, ha hatt minst ett års sammenhengende lovlig arbeid. For mange var dette imidlertid umulig, ikke mange arbeidsgivere vil ansette en flyktning uten opphold som ikke er garantert arbeidstillatelse i mer enn ett år av gangen.

Per i dag har 70 av de 180 gjenværende MUF-erne uten opphold fått avslag på nytt, mens rundt 40 venter på svar. Det er disse siste fortvilte menneskene som vi demonstrerte for utenfor Stortinget bittelille julaften. Den enkle kravet er at 10 år med overgrep og usikkerhet er nok, og at disse har fortjent endelig opphold og trygghet for lenge siden.

Skriv under på oppropet «GI MUF'erne opphold!»:
http://opprop.no/opprop.php?id=gimufopph

Amanj Ibrahim Ali og Deler Tahsin kom begge til Norge i 1999. De fikk oppholdstillatelse i 2005 men ble fratatt denne i 2006, da UDI mente det «var trygt igjen i Irak». De klaget på vedtaket og venter nå på svar fra UNE.

Dra dere tilbake til der dere kommer fra

Noen har det vanskelig med takle og forstå at ute i den vide verden finnes det mennesker som er annerledes enn dem selv. For vi er alle Guds barn – individer med forskjellige tanker og meninger. Individer som alle har fått forskjellige budskap gjennom morsmelken. Som alle ble født med forskjellige foreldre, i et miljø hvis sosialisering omformet oss og skapte ulikheter.

Jeg har alltid hørt at like barn leker best. Gjør vi egentlig det? Like barn skaper forutsigbarhet i en uforutsigbar verden. Vi skaper flere små lekeplasser, når vi egentlig kunne ha bygget èn, stor, lekeplass sammen, mens vi synger «Alle barn på samme jord, alle barn på samme bord. Det er vi. Det er vi. Morgendagens søsken». Men vi oppfører oss som fortidens søsken, i den forstand at vi prøver å begrave de ulike og sette dem i våre barns historiebøker som en glemt fortid. En fortid som vi ikke prøvde å lære av. «Dra deg tilbake til der du kom fra».

Du har ingenting du skulle ha sagt. Dine meninger er ikke velkommen i mangfoldet, fordi du er annerledes. Blir problemene løst om jeg reiser tilbake til der jeg kommer fra? Jeg er født og oppvokst med deg... Er ikke dette da mitt hjem, like mye som det er ditt? Jeg har gått på samme skole som deg, spist samme mat som deg, gått på samme jord som deg, og pustet inn samme luft. Du kan ikke godta at vi ikke har samme foreldre, samme hudfarge, samme ideologi. Problemene blir ikke mindre av å sende meg til Nord-Afrika. Tvert imot.

Forskjellene og «problemene» det medfører av å ha meg her blir i dine øyne så store at en eventuelt problemløsing ikke kan finne sted. For mennesket er egoistisk. Vi samler oss i klikker og skaper uroligheter med andre, fordi vi ikke tror på det samme som de andre tror på. Fordi vi vil leve i vårt eget lille harde nøtteskall, uberørt av resten av verden. Derfor tror vi alt løses ved å sende «problemene» til andre land, men sannheten. Sannheten er at vi må innse at vi ikke kan leve uten hverandre.

I stedet for å sitte sammen rundt et bort og se på ulikhetene som en berikelse, slår vi ned på det. Vi sier nei til brunt når vi selv er hvite, og sier nei til hvitt når vi selv er brune. Istedenfor å se på ulikhetene som en belæring gjennom en aktiv globalisering, ser vi på det som en forstyrrelse. For ingen skal ta det som er vårt. Ingen skal ødelegge det vi har klart å bygge opp. Uansett om det er positivt eller negativt. Det sies at fornuften skal seire til slutt, men fornuften er og blir fraværende i våre tilfeller.

Derfor vil jeg be deg som leser dette, om å dra deg tilbake til der jeg kommer fra. En verden der alle farger kan fungere sammen, og lage en unik regnbue. Til en verden hvor vi kan lære av hverandre og våre feil. Til en verden der vi på en human måte prøver å rette på det som er galt, samtidig som vi prøver å forstå. Refleksjon er det beste våpen mot uvennskap. Refleksjon kan smelte oss sammen til en diger kule hvor jeg er meg, du er deg, og til der sammen er vi oss.

M.

• Sammenstøt mellom nazister og motdemonstranter
Da det brøt ut sammenstøt mellom en gruppe nazister og motdemonstranter i Lund i Sverige den 30. november, fløy det brostein, fakler og flasker over politi, demonstranter og forbipasserende, meldte Dagbladet. 144 personer ble anholdt av politiet under det voldsomme sammenstøtet. Ifølge den svenske avisen Expressen var flere av nazistene bevæpnet med batonger.

• Ville drepe psykisk syke
I november 1944 gikk Nasjonal Samlings fylkesmann i Vestfold, Christopher Lange, inn for å drepe psykisk syke. Forslaget som ble fremmet av Lange inneholdt blant annet uttrykk som «befri de uhelbredelige sinnssyke fra en håpløs og meningsløs tilværelse», meldte Tønsbergs Blad. Det var forfatteren og historikeren Per Haave som avdekket Nasjonal Samlings planer under arbeidet med en bok om Sanderud psykiatriske sykehus ved Hamar. Boken ble gitt ut på Unipub forlag 1. desember og dokumenterte forslaget og diskusjonen om å ta livet av titusener av nordmenn som nazistene mente ikke hadde livets rett.

• Muslimske graver vandalisert
500 muslimske graver ble mandag 8. desember funnet oversprøytet av hakekors og slagord for Adolf Hitler, meldte NTB. Det var tredje gang på mindre enn to år at muslimske krigsgraver i Frankrike ble utsatt for nazistisk vandalisme. President Nicolas Sarkozy fordømte i sterke ordelag angrepet og kalte det for motbydelig rasisme.

Krystallnattamarkering i Bergen

Den 9. november 2008 var det 70 år siden starten på det etniske folkemordet Holocaust. Dette ble markert i Bergen.

Av Sara Marie Skaug Bjørkly
Bergensværet hadde tatt pause, og i overkant av hundre mennesker møtte opp for å minnes det som aldri må skje igjen. Det var sterke appeller ved blant andre leder for Bergen SOS Rasisme, Sara Marie Skaug Bjørkly.
Fakkeltoget så langt og flott ut, og det ble ropt slagord som «Ingen nazister i våre gater», «Kampen fortsetter, nazismen skal knuses» og «Ingen nazister i Fyllingsdalen».
Etter toget ble det konsert på Logen, der Low Ky, Razika og Fjorden Baby lagde liv.
Konserten gikk på skinner med unntak av en misforståelse mellom arrangørene og Fjorden Baby.
Dette ble enkelt løst ved at vår egen Roger Solsvik stilte med gitar.

Både toget og konserten fikk formulert sitt krystallklare budskap til alle som så på: Vi husker Krystallnatta, aldri mer nazisme!

Krystallnattamarkering i Sandnes

Rundt 15 mennesker deltok på Krystallnattamarkeringen i Sandnes for å vise sin avsky mot nazisme og rasisme.

Av Mounir Haizoune
Det kom også en journalist og en fotograf fra Stavanger Aftenblad. De intervjuet leder i Sandnes SOS Rasisme, Anders Løvik, og tok bilder av fakkeltoget.

Det ble holdt appeller da vi kom fram dit toget skulle stoppe. Der ble det holdt appell av Jeanette Løvik fra SV og av Guro Torset fra Amnesty International. Da toget var ferdig ble det servert deilige kaker med kaffe og te. Vi i lokallaget fikk vervet nye medlemmer og vi fikk mulighet til å bli kjent med de som hadde møtt opp på markeringen.

Sandnes SOS Rasisme ønsker å benytte anledningen til å si tusen takk for innsatsen.

Av Iselin Knudsen Sæterdal
Den 18. desember 2008 arrangerte Lørenskog SOS Rasisme juleverksted. Det ble en stor suksess denne gangen også. Aktivistene laget banner, spilte kort og koste seg med gløgg og twist. Etter at banneret hadde tørket i noen timer og aktivistene begynte å bli lei av kortspill dro de ut og hang opp banneret godt synlig på broen ved Solheim.

Dette anbefaler aktivistene sterkt som aktivitet for andre lokallag rundt om i det langstrakte land.

Regionskonferanse for Oslo og Akershus

Helga 12 -14. desember samlet aktivister fra Oslo og Akershus seg på Spigerverksarbeidernes Feriehjem i Ytre Enebakk. Tross i noen startvansker ble det en svært sosial og inspirerende konferanse.

Av Ola Melbye Pettersen
Det var ikke første gangen SOS Rasisme arrangerte regionskonferanse i landlige omgivelser i Ytre Enebakk. Flere ganger tidligere har konferanser blitt lagt hit, da bygget egner seg godt med stor peisestue og spisesal.

Ytre Enebakk ligger noe avsidesliggende til og selve feriehjemmet en snau mil inn i skogen, slik at konferanseledelsen brukte selv en time mer enn planlagt på å finne fram. I tillegg mistet deltakerne bussen fra Oslo, noe som førte til en del forsinkelser. Stor var derfor overraskelsen da konferanseledelsen hørte menneskelignende lyder i gangen, minst 30 min. før bussen med deltagerne skulle være framme! Det viste seg å være Kjetil, en aktivist fra Lørenskog som er glad i frisk luft og natur. Han hadde rukket bussen alene, og bestemt seg for å finne fram langs de mange skogsstiene på egenhånd. For dette ble han selvsagt premiert som konferansens mest sporty deltaker.

Etter en stund var også resten av deltakerne på plass, fikk sjekket inn og inntatt varm suppe laget av sjefskokk Benedikte. Fredagen gikk videre med til diverse bli-kjent-leker, monopol og andre spill ut i de små timer.

Flyktninger på programmet
Hovedtema for konferansen var flyktningers situasjon i Norge, og på lørdagen ble det holdt to innledninger om temaet. Simon Strumse fra SOS Rasismes flyktningutvalg fortalte om den generelle situasjonen for flyktninger i Norge, hvilke rettigheter de har (og ikke har), og hvilke utfordringer vi står ovenfor i vårt arbeid. Vi fikk også besøk av to jenter fra Et Rom For Alle (ERFA), en gruppe ungdommer som driver faste besøk på Hvalstad asylmottak for enslige mindreårige. Gruppens arbeid ble spesielt aktuelt etter skuddene som skadet en av beboerne i juli, men utfordringene for denne gruppen var store også før det avskyelige angrepet. Det ble spennende diskusjoner etter begge innledningene, og mye inspirasjon til aksjonsverkstedet på søndagen.

Taco, bursdag og Mafia
Til middag ble det, som alltid i Ytre Enebakk, servert store mengder taco til middag. Etter middagen ble det holdt en liten bursdagsfeiring for Julie fra Nesodden, som fylte 15 år denne dagen. Med bursdagssang på flere nordiske språk, nydelige brownies og ballongkort fra alle deltagerne ble det en fin feiring. Lørdagskvelden gikk med til mimeleker, flere runder med rollespillet mafia samt et slag monopol som varte til langt forbi leggetid. Ikke ubetydelige mengder pepperkaker, sjokolade og annet godteri ble også satt til livs.

Aksjoner og hjemreise
Søndag stod det aksjonsverksted på programmet. Med utgangspunkt i lørdagens diskusjoner ble det foreslått flere gode aksjoner for å sette fokus på flyktninger i Norge. Fakkeltog FOR asylmottak var et av flere gode forslag. Til slutt ble vi enige om å jobbe mot en åpen dag for beboerne på Lierskogen ventemottak. Dette er et mottak for såkalte ureturnerbare asylsøkere, uten rettigheter i Norge men som ikke kan sendes ut av landet. Dagen skal fylles med kultur og informasjon om forholdene på mottaket, og er lagt til søndag 22. februar. Det legges ut mer informasjon bl.a. På Facebook. Kl. 14.00 var det opprydding og avreise, og alle var enige om at det hadde vært en veldig bra konferanse. Vi sier takk til Ytre Enebakk, og gleder oss til ny RK i juni!

• Politisjef knivstukket
Politisjefen i den sørtyske byen Passau, ble lørdag 13. desember alvorlig skadet etter å ha blitt stukket ned med kniv, meldte Dagbladet. En større politijakt ble satt i gang mot en mistenkt nynazist. Det skal ha vært opptøyer i byen etter at politiet fjernet et naziflagg som ble lagt over kisten til en avdød nynazist under begravelsen i juli.

• Strafferettslig utilregnelig
Advokaten (50) som skjøt mot Hvalstad og skadet en 16 år gammel enslig asylsøker fra Somalia, ble av rettsmedisinske eksperter erklært ikke tilregnelig da skytingen fant sted. Politiet vil ikke kommentere saken, skrev Aftenposten 8. november.

• Bestilte ikke-asiatisk taxisjåfør
Programleder Sam Mason i BBC fikk sparken etter at hun kom med det som betraktes som rasistiske kommentarer da hun bestilte en taxi til datteren sin, skrev NA24. Ifølge engelske medier skal Mason ha ringt et taxiselskap i pausen mens hun var på jobb i BBC og bedt om å få en sjåfør som ikke var asiat. - En fyr med turban kommer til å gjøre henne livredd. Hun er ikke vant til asiater, skal Mason ha sagt.

• Anmeldelsen mot Hegnar henlagt
Nettstedet Hegnar Online, ved redaktør Stein Ove Haugen og styreleder Trygve Hegnar, ble i februar anmeldt på grunn av rasisme i debattene i sitt nettforum. 18. november kom meldingen om at politiet valgte å henlegge saken mot Hegnar, meldte Dagbladet. - Det forundrer meg at politiet har valgt å henlegge rasismeanmeldelsen, for vi hadde trengt en rettsoppgang på dette feltet. Det finnes ingen logikk i at et nettsted som Hegnar Online skal kunne spre urenset kloakk ustraffet, mens det samme ville være straffbart i Hegnars papirpublikasjoner. Deres ansvarsløse holdning til ytringsfrihet utgjør en trussel mot demokratiet, sa statsvitenskap-professor og anmelderen av Hegnar, Bernt Hagtvet.

Flyplassrasisme blant tollerne på Værnes?

Lørdag 24. januar ble SOS Rasisme kontaktet av en meget oppgitt Hervé, som informerte om en situasjon som hadde oppstått på Værnes flyplass.

Av Nina Bahar Hamidi

Hervé var på flyplassen for å hente en venninne fra Nederland, da han ble oppsøkt av en tollvakt som startet et avhør med han på stedet.

Han ble blant annet spurt om legitimasjon, bostedsadresse og lignende. Videre ble han spurt om hans forhold til Danielle, venninnen hans, og deres intensjon med besøket som skulle finne sted. Hervé prøvde å finne ut av hvorfor tollerne hadde holdt igjen Danielle, da han ikke fikk noe svar, men ble fortalt at verken han eller Danielle var samarbeidsvillige nok. «Du gir ikke den informasjonen vi ønsker», fortsatte tolleren. Hervé ble også stilt spørsmål av typen «hvor er du opprinnelig fra» og «hvordan kom du deg hit».

Etter å ha blitt kontaktet av Hervé, dro undertegnede og Thomas Løkken til Værnes og møtte en fortvilet Hervé som hadde ventet på Danielle i fire timer. Han visste fremdeles lite om tollernes motiv med å holde henne tilbake og ble flere ganger fortalt at de ikke ville snakke med ham. Sammen med Hervé gikk vi inn til tollerne da en av vaktene ba to andre vakter om å «kaste ut den nissen». Undertegnede presenterte seg umiddelbart som representant for SOS Rasisme, men vi også ble bedt om å fjerne oss fra området.

Ti minutter senere kom en fortvilet og sliten Danielle ut etter fire og en halv time i avhør. Tollerne følte antageligvis et stort press da SOS Rasisme var tilstede og vitne til usaklige og nedlatende kommentarer fra vaktene.

Danielle forteller at hun umiddelbart etter å ha landet, ble tatt til siden av tollvaktene. Hun viste reisebevis, og gav jobb- og bostedsinformasjon da hun ble bedt om det. Videre gjenomsøkte de bagasjen hennes, uten funn av noe ulovlig. Danielle forteller at hun fra starten av ble behandlet på en nedlatende og ufin måte av en vekter som snakket dårlig engelsk og dermed gjorde kommunikasjonen vanskeligere. Hun ble heller ikke fortalt hva tollernes motiv var da de ba henne om å kle seg naken. Hun nektet for det og ville først vite bakgrunnen og i tillegg ha en skriftlig begrunnelse for det som foregikk. Det samme krevde hun da hun ble bedt om å avgi en urinprøve. Danielle ble så spurt om hun hadde kriminell bakgrunn, hvilket hun prøvde å avkrefte ved å be tollerne kontakte nederlandske myndigheter. Hun ble i løpet av hele avhøret hånet i form av krenkende uvesentlige spørsmål og latter.

«Dette var rasistisk motivert» sa Danielle da SOS Rasisme spurte henne om hva hun trodde lå til grunn for det som hadde skjedd. Vi er klar over den stadige flyplassrasismen som eksisterer i Norge, og mener at Værnes-saken er et konkret eksempel på hvordan mennesker med innvandrerbakgrunn ofte blir behandlet som kriminelle og er mer utsatt for en strengere kontroll.

De berørte kommer til å gå videre med saken. Likestillings- og diskrimineringsombudet i tillegg til advokat vil bli satt inn i saken.

Busspassasjer utsatt for rasistisk vold

En eldre busspassasjer ble dunket mot rutebussen mellom Narvik og Fauske av bussjåføren som også kalte mannen for «lappjævel», meldte NRK 15. desember. - Vold er absolutt ikke akseptabelt, og det er skjerpende at sjåføren kommer med rasistiske utsagn, sa leder i SOS Rasisme Trond Thorbjørnsen til NRK. Busselskapet beklaget, men betraktet ikke hendelsen som rasisme.

Nektet å spille i Madrid

England ønsket ikke å oppleve rasisme slik de gjorde i Madrid i 2004, meldte Nettavisen 23. desember. Treningskampen mellom Spania og England ble derfor flyttet fra Santiago Bernabeu i Madrid til Ramon Sanchez Pizjuan i Sevilla på grunn av frykt for rasisme. Det var det engelske fotballforbundet som ønsket å flytte treningskampen.

– Glad for asylmottak

Biskop Tor B. Jørgensen holdt 4. januar nyttårstale under kirkekaffe etter gudstjeneste i Bodø. - 2008 ble et utfordrende år. Antallet asylsøkere hadde ved utgangen av november økt med 130 prosent til 13.000. Det er en stor utfordring å ta imot disse på en skikkelig måte. Jeg er glad for at Bodø by har åpnet to nye asylmottak. Den praktiske måten å legge til rette kan nok diskuteres, både når det gjelder tidsfrister og informasjon. Men det er viktig at vi ikke lukker til, men lar disse prosessene gå sin gang. For kirken vil det imidlertid alltid være viktig å tale tydelig mot enhver tendens fremmedfiendtlighet og rasisme. Det er det også viktig å utfordre våre politiske partier til å være tydelige på, sa biskopen, ifølge Avisa Nordland.

Aktivistportrettet

1. Navn, alder, lokallag?
- Renate Lehne, 18 år, Lørenskog SOS Rasisme

2. Hva gjør du om dagen?
- Jeg går i 3. klasse på Lillestrøm videregående skole og tar studiespesialisering.

3. Hvor lenge har du vært aktiv i SOS Rasisme og hvordan ble du aktiv?
- Jeg har vært aktiv i cirka 1 ½ år. Jeg møtte opp på Lørenskog SOS Rasismes årsmøte og ble leder da!

4. Hvorfor er du aktiv i SOS Rasisme?
- Fordi rasisme og nazisme grunnløst finnes i vårt samfunn. Jeg syntes det er viktig å ikke bare stå for noe, men også å kjempe for det. Dessuten er SOS Rasisme en meget koselig organisasjon!

5. Hva gjør lokallaget i Lørenskog og hvilke planer har dere fremover?
- Vi har nylig arrangert «Bål for Benjamin». Vi skal også delta på «Åpen dag» på Lier ventemottak i Buskerud. Til sommeren har vi planer om å arrangere Kjennfestivalen, som er en festival vi har arrangert tidligere med kjente og lokale artister.

6. Hvis du skulle anbefale lokallagene en antirasistisk aktivitet, hva skulle det være?
- Lørenskog SOS Rasisme har i hvert fall lagt mye vekt på å samle aktivister, ved å for eksempel starte opp skolelag. Vi har nå fått tre skolelag i Lørenskog kommune. Dette gjør at vi får aktivister spredt rundt om i kommunen, hvor alle kan bidra til mobilisering. Ellers er det at man skal ha det gøy!

Fakkeltog mot rasistisk vold i Trondheim

Av Ronny Ougendal Vucetic

Trondheim SOS Rasisme arrangerte sammen med Ungdom For Fri Aktivitet (UFFA) og Flerkulturell Ungdom fakkeltog mot rasistisk vold den 18. desember 2008. Dette falt seg naturlig etter at politiet tidligere i desember gikk ut med rasisme som sannsynlig motiv for Heimdal-drapet på norsk-somaliske Mahmed Jamal Shirwac natt til 23.september i fjor.

Trondheim SOS Rasisme har denne høsten hatt en offensiv mot rasistiske miljøer i Trondheimsområdet, og tida var overmoden for å markere dette for Trondheims befolkning.

Selve fakkeltoget var meget vellykket, på tross av manglende presseoppmerksomhet på forhånd.

Det ble også holdt en konsert hvor bandet GODS spilte.

Kirkens Bymisjon, UFFA, SOS Rasismes egen Kenneth Fuglemsmo og Flerkulturell Ungdom ved Ismail Muhyadin stilte alle med appeller. Det gjennomgående temaet var viktigheten av å markere sin avsky mot rasistisk vold, slik som i Shirwacs tilfelle.

Vi er veldig fornøyde med arrangementet.

Det ble en stemningsfull avslutning på 2008, som også ga rom for ettertanke.

• Rasistisk tagging i Sogndal
På et lagerbygg i Sogndal, ikke langt fra stedet hvor Arve Beheim Karlsen ble drept for snart 10 år siden, ble det tagget et nazisymbol og ordet «pakkis», meldte Firda. Kari Beheim Karlsen, mor til Arve Beheim Karlsen, reagerte med avsky. Hun sa til NRK Sogn og Fjordane at hun var redd og uroet over den rasistiske taggingen. - Det er i praksis en trussel om vold. Da er det ikke bare tagging for ofrene sin del, sa leder i SOS Rasisme, Trond Thorbjørnsen.

• Politiet rykket ut til hotell
«Fra et hotell i Oslo sentrum kom det kl. 04.43 melding om en krakilsk person i resepsjonen som hadde oppført seg ufint. Politiet kom til stedet og mannen ble pågrepet for to forhold: Han nektet å oppgi personalia til politiet og for ordensforstyrrelser.
Hotellet vil anmelde mannen i morgen for trakassering og rasisme.» sto det skrevet i politiloggen fra Oslo politidistrikt, meldte TV2 Nettavisen.

• Overfalt på vei til asylmottaket
Abdirashid Saleban Avvil var lørdag 22. november på vei hjem til Rønningåsen asylmottak da han ble overfalt og slått ned av ni ungdommer fra Namsos, meldte Namdalsavisa. - Jeg spurte dem hva som var problemet da de begynte å kaste isklumper mot meg. Så kom de mot meg, og begynte å kaste isklumper mot meg og skubbet meg og slo med store isklumper mot ryggen. Det var to stykker som var veldig aggressive, mens de andre sto rundt og lo og syntes det var gøy. Til slutt slo den ene av de to som var mest aktiv til meg i ansiktet med knyttneven - veldig hardt. Han som slo, kjente jeg igjen. Jeg hadde sett ham før. Så løp de sin veg, fortalte Abdirashid til Namdalsavsia.

Forberedelsen

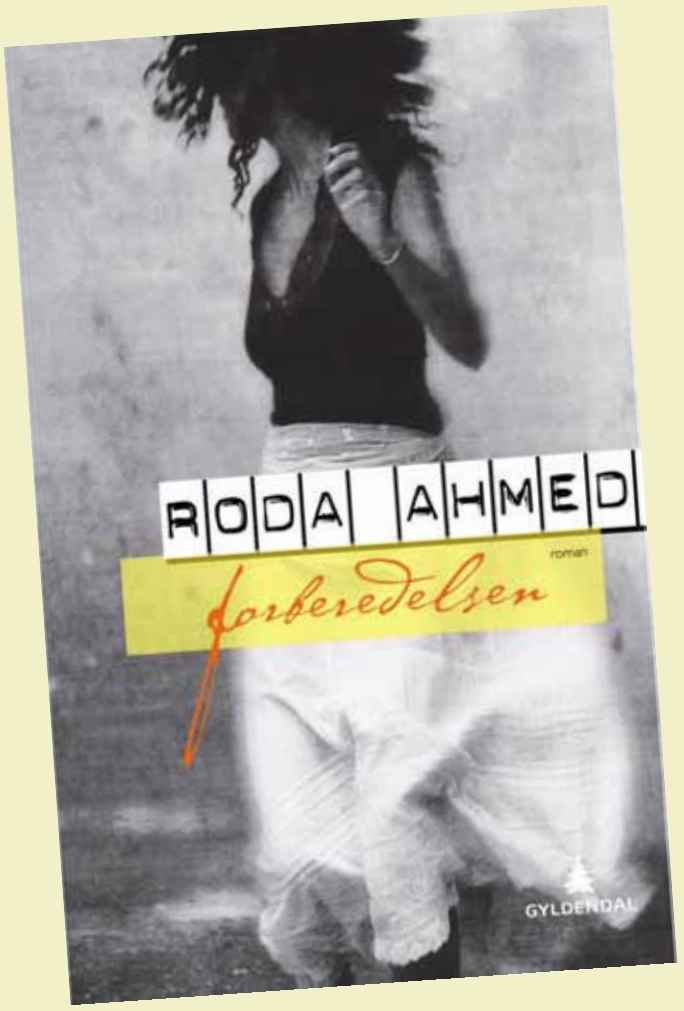

Roda Ahmed
År: 2008
Sider: 165
Forlag: Gyldendal

Forberedelsen av Roda Ahmed kom ut i 2008 og handler om ungdomsskoleeleven Zara fra Somalia. Det var store forventninger i forkant av utgivelsen, mye på grunn av at norske forlag stadig venter på «den store norske innvandrerromanen.» Zara er andregenerasjonsinnvandrer og oppfører seg stort sett som andre norske ungdommer. Familien til Zara er svært opptatt av sin egen kultur og hjemme oppfører Zara seg etter hva foreldrene ønsker av henne.

Problemene dukker opp da hun møter «Sjømannen» Edvard på stamkaféen hennes, Java. Edvard er norsk og de utvikler et romantisk forhold, noe som resulterer i at Zara må lyve for foreldrene hver gang hun treffer Edvard i frykt for at de ikke skal oppdage det. Det blir mange sene kvelder og stadig vekk lyver hun om at hun har jobbet med skolearbeid hos en venninne. For Edvard er det vanskelig å forstå den frykten Zara har for at de eksempelvis skal møte på kamerater av Zaras bror.

Hun vet at foreldrene aldri kommer til å tillate at hun har et romantisk forhold med en norsk mann. Deres ønske er å gifte henne bort til en somalisk mann med god utdannelse og jobb. Zara sliter med denne tanken av flere grunner. Hun elsker Edvard, og hun klarer ikke å se for seg at hun skal gifte seg med en fremmed. Samtidig vil hun ikke svikte foreldrene og ikke minst bestemoren, eller Ayeeyo som de kaller henne. Ayeeyo bor i London og Zara besøker henne to ganger i løpet av boken. Ayeeyo er kanskje den som er mest ivrig etter å få Zara giftet bort, noe som kan virke som et ekstra stort dilemma for Zara da hun respekterer bestemoren svært høyt.

Forfatteren Roda Ahmed ble født i Somalia i 1981, men har som hovedpersonen Zara, bodd i Norge i store deler av sitt liv. Ahmed har studert i sosialantropologi ved NTNU i Trondheim.

Forberedelsen er en god bok som tar for seg vanskelighetene med å leve med to forskjellige kulturer. Den er lett å lese, med tanke på antall sider men også fordi språket er lett. Den anbefales til de som ønsker å få bedre kjennskap til hvordan enkelte ungdommer med innvandrerbakgrunn har det i hverdagen.

17. mai for alle 2009

Flere og flere festivaler sliter med den ene og det andre, men landets lengstlevende antirasistiske kulturarrangement arrangeres igjen i Kubaparken på Grünerløkka.

Av Kristian Ulyses Andaur

Arbeidet med 17. mai for alle starter allerede nå. Ønsker du å gjøre en ekstra innsats har vi nok av oppgaver som skal gjøres i forkant. Du får samtidig muligheten til få et innblikk hvordan en arrangerer og gjennomfører et stort arrangement. Dersom du er interessert i dette kan du ta kontakt med oss på 17maiforalle@sos-rasisme.

Aktiv på 17. mai

For å gjennomføre 17. mai for alle trenger vi rundt 150 frivillige. Derfor trenger vi deg som aktivist på Kuba-parken også i år. Vi kan dessverre ikke tilby lønn for arbeidet, men du får brus og god mat, og masse god samvittighet etter å ha gjort en god innsats mot rasisme for et av Oslos største faste arrangementer.

Meld deg på allerede nå på www.17maiforalle.no.

Vil du spille?

Siden starten i 1983 har 17. mai for alle presentert flere hundre artister . Blant disse finner en Big Bang, Dum Dum Boys, Lars Lillo Stenberg, Odd Nordstoga, Gatas Parlament og mange, mange flere, men alle var ikke like store da de spilte.

Et av hovedmålene til arrangementet er nettopp å presentere artister som er i startfasen av karrieren og vi vil derfor også i år gi «nye» band muligheten til å spille.

Av den grunn inviterer artister til å sende inn søknad om å spille på 17. mai for alle.

Send inn demo, presseskriv og bilde til:
17. mai for alle, Oslo fylkeslag av SOS Rasisme
PB 7073 St. Olavs plass
0130 Oslo

17. mai for alle i hele Norge

I de siste årene har 17. mai for alle blitt arrangert i flere byer over hele landet. SOS Rasisme har et stort ønske om at flere lokallag kan få til dette. Vi vet at slike arrangement kan være vanskelig å planlegge og vi hjelper derfor gjerne til. Trenger du råd eller lurer på noe kan du ta kontakt med oss.

Send en mail til 17maiforalle@sos-rasisme og vi svarer deg så fort vi kan!

«Torsken kommer»

"Se torsken, se torsken, en fin og feit og norsk en…»

Hva er det med denne skreien? Hvem skulle tro at denne torsken skulle bli en av våre mest omtalte og populære fisker som finnes i Norge? Så hipp har skreien blitt at det nå arrangeres VM i skreifiske med deltakere fra hele verden.

Av Kristian Ulyses Andaur

Fisket av skrei har foregått helt fra vikingtiden da fisken ble tørket og fraktet videre til Europa som tørrfisk. I dag er situasjonen en annen og skrei, lever og rogn sendes ut til de beste restauranter i Tyskland, Frankrike og Spania hvor den blir tilberedt hundrevis av måter.

Karsten Alnæs gav i TV-serien «Historien om Norge» følgende beskrivelse av skreifisket: «Lofotfisket er det store økonomiske under i norsk historie. Det har gitt arbeid til titusener av fiskere, og tørrfisken har gitt kjærkommen føde til engelskmenn og franskmenn, tyskere, hollendere, italienere og spanjoler. Lofotfisket var en folkefest, et karneval av sydlandske dimensjoner.»

Hvert år kommer altså denne delikatessen vandrende inn langs norskekysten og det gjør den også i 2009. Harstad Tidende meldte følgende tidlig i januar: «Årets skrei siger inn mot Lofoten, og det tegner bra. Fiskere på Fugløybanken melder om stor, feit skrei- og seifangster allerede. Ved Sørøya i Finnmark ble det før jul meldt om fine fangster flott skrei.» Vi trenger altså ikke bekymre oss for årets skrei.

Men det er ikke alltid en selvfølge lenger. På grunn av overfiske har skreibestanden sunket drastisk. Heldigvis har vi forsatt en levedyktig bestand og den store torskebestanden i Barentshavet er fortsatt stort og det høstes årlig 450 – 500 000 tonn av denne fisken.

Det hevdes at mølje av skrei øker sexlysten og har et utall med andre positive effekter. Påstanden er vel ikke helt bevist, men heller ikke motbevist. Hva annet kan du gjøre enn å prøve selv! Her kommer altså oppskriften på mølje av skrei eller bare også kalt torsk med lever og rogn, som mange foretrekker å kalle det.

Tradisjonell norsk skreimølje (4 personer)

1,5 kg fersk skrei/torsk i skiver
250 gram lever av skrei/torsk
500 gram rogn av skrei/torsk
Salt og hel svart pepper
Eddik

Torskerogn

Rognen må først vaskes. Deretter pakker du den i matpapir eller plastfolie for å hindre at den går i stykker når den skal kokes. Kok opp rikelig med vann med en spiseskje salt pr liter. Rognen trekkes i 20 – 40 minutt avhengig av størrelsen.

Torskelever

Lever av torsk kan kokes hel eller i biter, men før du koker den må du rense den for hinner og blodårer. Tilsett en teskje salt, en teskje edikk og 10 pepperkorn i 2 dl vann. Kok opp dette og la leveren ligge å trekke i ca 20 minutter. Dersom du ønsker noe mer smak på leveren kan du tilsette et laurbærblad og et par grovhakket sjalottløk.

Noen legger også leverbitene i kaldt vann, koker opp, heller av kokevannet og gjentar prosessen noen ganger. Årsaken til dette er at en da trekker en del fett ut av leveren.

Fisken

Kok opp rikelig med vann og bruk en halv desiliter med salt per liter. Trekk kjelen av platen og legg i fiskeskivene. Sett deretter kjele tilbake igjen og kok opp. Trekk igjen kjelen til side og la fisken trekke i ca 5 minutter.

Sandefjordssmør

2 dl kremfløte
100 g smør
hakket persille

Kok opp 2 desiliter kremfløte og reduser til det halve. Deretter skrur du ned varmen og pisker inn terninger av smør . Dette må ikke koke! Hakket persille tilsettes like før servering.

Server fisk, lever og rogn med kokte poteter, gulrøtter og Sandefjordsmør på varme tallerkener. De ekstra tøffe serverer med torskehode. Torskehodet deles i to og trekkes i en egen kjele i rundt 12 minutter. Jeg har aldri smakt på øye, tør du?

God appetitt!

Fakta om skrei:

- **Skrei er en egen torskestamme med den biologiske betegnelsen gadus morhua. Skreien vandrer over store avstander og har arktiske farvann som oppvekstsområder.**
- **Den kjønnsmodne skreien starter hver eneste januar og februar sin vandring, fra Nordishavet inn mot norskekysten for å gyte. Skreien legger hele 3.000 kilometer Barentshav bak seg hvert eneste år.**
- **Skreiens gytevandring danner fortsatt grunnlag for vårt viktigste sesongfiskeri; Lofotfisket. Rundt 40 % av skreien gyter i Lofoten-området i februar-april, men skreiens gyteområder strekker seg helt fra Finnmark til Stad.**
- **Ordet skrei kommer sannsynligvis fra det norrøne ordet skrida som betyr å vandre.**

Kilder: no.wikipedia.org
nynordiskmad.org

• Politiet mente at motivet var rasisme
Natt til 23. august ble Mahmed Jamal Shirwac (46) funnet skutt og drept med minst fem skudd. 5. desember valgte politiet for første gang å kommentere motivet for drapet, de mente at drapet var rasistisk motivert, skrev Adresseavisen. - Vi har ingen opplysninger som tilsier at avdøde og siktede hadde kjennskap til hverandre forut for denne kvelden. Politiets oppfatning er at drapet var rasistisk motivert, og at avdøde var et tilfeldig offer som var på feil sted til feil tid, sa politiadvokat Heidi Melø ved Sør-Trøndelag politidistrikt. Flere reagerer sterkt på at drapet kan være rasistisk motivert og frykter en økning i rasistisk vold.

• Lørenskog kommune vant pris
8. desember meldte Arbeids- og inkluderingsdepartementet på sine nettsider at Mangfoldsprisen 2008 gikk til Lørenskog kommune. - Jeg er glad for at prisen i år går til en kommune. Både fordi kommunene samlet sett er den største arbeidsgiveren i landet, men også fordi det nettopp er i kommunene innvandrere skal integreres og inkluderes, sa arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen.

• Truet til å si opp kontrakt
En familie som ønsket å leie ut til et desentralisert asylmottak i Moss mottok grove trusler i et brev. «Vi er flere i nabolaget som ikke liker faenskapen dere har startet. Hadde jeg vært dere, hadde jeg passet ekstra godt på drittungene deres framover. Hilsen en som er rasist», sto det i brevet. Ifølge Moss Avis sa familien opp kontrakten med asylmottaket fordi de fryktet for sikkerheten til sine barn. - Jeg er rett og slett sjokkert! Dette er bare helt forferdelig, sa ordfører Paul-Erik Krogsvold. Senere samme uke gikk et hundretalls mennesker i Moss i fakkeltog mot rasisme, meldte NRK 18. desember.

Rasisme i skolen

Jeg sitter på skolebenken - som det blir kalt - og skuer ut over klasserommet. Jeg er en del av det som føles som evinnelige år med lærdom, og på disse årene skal moral, kunnskap og visdom presses inn i våre stakkars hoder.

Av Ragnhild Soldal Karlsen

Ja, skolen er ikke bare et sted for lærdom, men også et sted som former våre holdninger. Men likevel er det den underbevisste opplæringen som påvirker oss mest. Som en far på Paleontologisk museum som insisterer på at sin lille datter må se på sommerfuglene, mens gutten løper av gårde for å se dinosaurene.

Nynazister, Krystallnatten, Martin Luther King, segregering, Nelson Mandela og apartheid er noe vi lærer om på skolen. I samfunnsfag går vi direkte på temaet rasisme. «Fordommer er forutinntatte holdninger,» og «rasisme er et menneskesyn som kategoriserer mennesker etter medfødte kjennetegn, ofte med utgangspunkt i at ens egen rase er overlegen.» Skolesystemet har kommet en lang vei med å opplyse om rasisme. Et viktig punkt er blant annet at vi må være forsiktige med å bruke ordet «rasist.» Man skal ikke umiddelbart kalle noen rasist om en er uenig i meningene til en med en annen hudfarge. «En drittsekk er en drittsekk uansett hudfarge,» heter det. Hvis man er rasistisk eller fordomsfull så har man dømt en person før man har møtt dem. Det kan være veldig vanskelig å se forskjell, sånn som i Sofienbergparken.

En grunn til rasisme kan være at man vil ha noen å legge skylden på hvis noe går galt. Gjennom historien har jødene fått skylden for det meste. I bunn og grunn bunner det ut i frykt. «Fordommer er de lenker uvitenheten smir for å holde oss adskilt.» Vi har alle fordommer, og sånn er det bare. De eneste som ikke er fordomsfulle er små barn, fordi de er ikke redde. De har ikke sett reportasjer på nyhetene om terrorisme, eller meldinger i avisene om innbruddsbølger. Grunnen til at barn blir fordomsfulle er at de merker at foreldrene er redde. Igjen er vi tilbake på at det underbevisste er det viktigste.

Det er derfor det har blitt så viktig å ha dette i bakhodet også i andre fag. Religionsfaget som tidligere het KRL, Kristendom, religion og livssyn, heter nå RLE, religion, livssyn og etikk. Kristendommen er ikke lenger det som skal være i sentrum. Vi skal lære om alle verdenreligionene for å få kunnskap og forståelse for andre og motvirke frykt.

Historiefaget er kanskje ikke det faget vi forbinder mest med kunnskap om rasisme. Men likevel er det et fag der vi får kunnskap og innsikt i andre kulturer og levemåter. La oss ta for oss et eksempel. Vi har alle hørt om Egypt som var så storslagent og forut for sin tid, antikkens Hellas som laget de storslåtte templene og Roma som la nesten hele Europa for sine føtter. At vi lærer så mye om Egypt er veldig bra med tanke på at det er i Afrika. Men hva med perserne? I historien har de bare lusket rundt i skyggene og gjort livet surt for våre kjære, kjente oldtidskulturer. Men hvem var egentlig perserne? Hvor mange er klare over at Persia faktisk er Iran? Når vi snakker om Egypt og Italia forbinder mange det med deres storhetstid, men hvor mange forbinder Iran med et rike mektig nok til å utfordre Romerriket? Det kunne være godt for vårt syn på Midtøsten å ta med informasjon om deres forhistorie. Det viktigste å lære om er selvfølgelig historie som angår oss, men så liten verden er i dag så angår det oss faktisk. Vi hører om Midtøsten nesten daglig på nyhetene. Personlig mener jeg at det hadde vært sunt å få litt andre assosiasjoner til det området. Jesus var fra Midtøsten, men det er ikke noe vi umiddelbart tenker på.

Det er ikke bare Midtøsten som det bør fokuseres mer på. Det er sant at både Afrika, Asia, Australia og Sør-Amerika er mer eller mindre et mysterium for oss, men Afrika er for mange det mørkeste hullet i deres kunnskap. Vi lærer om inkaene og aztekerne, vi lærer om indianere, vi lærer om aborginere. At det finnes lite informasjon om Afrikas historie vil jeg si er et heller svakt argument. Vi har klart å påvise at vikingene reiste til Amerika; da må det også gå an å finne noe ut om Afrikas bakgrunn.

Jeg tviler på at skoleelevene ønsker mer fag på skolen, eller at det er plass til mer for den saks skyld. Men hvis vi gjør litt plass her og litt plass der så vill vi litt etter litt innse at vi faktisk vet noe om disse geografiske områdene. Det er mangel kunnskap som skaper frykt, og å få mer kunnskap gjennom historiefaget kan forebygge fordommer.

Opplæring vi får på skolen er ikke bare det vi lærer gjennom fag. Vi lærer mye gjennom det sosiale. Hvordan elevene ser hverandre tror jeg kommer mye an på personen selv. Selvfølgelig, noen er mer fordomsfulle enn andre. Likevel er vårt samfunn faktisk kommet så langt at de fleste vil se ned på en person som står frem med åpenbare, rasistiske holdninger. Hvordan vi underbevisste handler er en annen sak. Man holder som oftest sammen med de man kjenner seg igjen i, og hvis man kjenner seg igjen i noen med sin egen hudfarge så er det dem man velger som venner. En venninne av meg har fortalt at i en klasse hun var i holdt man sammen etter hudfarge. Hun skjøt raskt inn at hun ikke var rasistisk, men at det bare var sånn i den klassen. De av utenlandsk opprinnelse ønsket å være sammen. Men jeg har også sett det motsatte. Flere av vennene mine er av utenlandsk opprinnelse, og jeg tenker egentlig ikke over det fordi de snakker ikke om det, men prøver heller ikke å skjule det. Altså, det er også nettopp det jeg mener med at det kommer an på personen. Hvis en person er veldig var på det og beskylder alle for å være rasistiske så vil folk automatisk bli fordomsfulle.

AG-lista

Leder for Frp Drammen, Lavrans Kierulf, til Drammens Tidende 11.01.09, ang. gatevolden under Israel-demonstrasjonene i Oslo:
- Er dette takken for at de får komme til Norge. Er det rart at folk spør seg om hvorfor det er så mye rasisme

Styremedlem Drammen Frp, Jon Helgheim, på Drammen Frps hjemmesider 6.10.08:
- God integrering oppnås kun ved å stille strenge, men rimelige krav

Georg Bondø fra Namsos Venstre advarer mot muslimer på Stortinget, i Trønderavisa 07.11.08:
- Jeg kan ikke se noe som helst slags grunn eller behov for å velge flere innvandrere inn til vår lovgivende nasjonalforsamling,

Bjørn Vesten i Østensjø Frp under et møte i bydelsutvalget, da de vedtok opprettelse av et evt. nytt asylmottak, 06.10.08:
– Folk som betaler masse penger for å reise halve jorda rundt har først og fremst økonomiske motiver for å komme hit. Ingen annen kultur vil si at det er naturlig at det kommer andre kulturer og blir i flertall. Vi har en kultur å ta vare på her, og det er overdreven snillisme å hekte denne saken på internasjonale forpliktelser.

Bylistas Unni Walaas sitt argument mot at Porsgrunn skulle bosette 50 flyktninger, til Telemarksavisa 04.10.08:
- Jeg har vært meddommer i flere rettssaker hvor den ene utlendingen etter den andre er blitt tiltalt for forskjellige typer kriminalitet. De får sone dommen i norske fengsler, men blir ikke sendt ut av landet og kan fortsette sin kriminelle løpebane her i landet når de slipper ut igjen. For en stund siden hørte jeg om en utlending som hadde fem dommer på seg. Nå ble han dømt for voldtekt og han er også blitt dømt for narkotikaforhold.

– Ein vaken og lærd vossing

Tradisjonene tilsier at dette nr skulle tatt for seg året som har gått, enten som en oppsummerende kritikk av de uendelige snillist-tiltakene regjeringa har gjennomført for å sy puter under innvandrerarmer, eller en kronikk med hovedvekt på årets absolutte medie-ronk: Nemlig Ali Farah-saken.

For denne saken har uten tvil fått ufortjent mye oppmerksomhet.

I avis etter avis har vi fått tredd nedover hodet illusjonen om at velferdsnorges apparater driver med forskjellsbehandling.

Bare fordi to ambulansesjåfører ikke gadd å ta med seg atter en rusa urinerende neger, herregud, vi vasser jo i rusa urinerende negre her i Norge.

Men uansett, i kjølvannet av denne ubetydelige hendelsen, inntreffer en kollosalt mye mer horribel situasjon på dagtoget på Bergensbanen.

Den vakne og lærde tidligere stortingsrepresentanten for Høyre, Hallgrim Berg satt på toget til Oslo og ante fred og ingen fare, **inntil to mistenkelig utseende karer steg om bord på Ål stasjon**

Her får dere et lite utdrag fra et innlegg han hadde i Hallingdølingen dagen etter:

Eit evnelaust Buskerud-politi?

Fredag 10. oktober kl. 12.20: Ein vaken og lærd vossing om bord på dagtoget til Oslo ringer til ein åling han kjenner og fortel at to menn i vogn nr. 5 er i sværande godt humør.

Dei steig om bord på Ål stasjon, utan bagasje av noko slag. Men lommene er så fulle av pengar at setlane drys, av desse tett med tusenlappar. Dei driv med oppteljing bakerst i vogna. Ordet «hamsini» (swahili for 50) høyrest rett som det er. Den eine karen er svært mørk, kortvaksen, truleg afrikanar, den andre lengre og lysare, truleg arabar. Toget har passert Nesbyen, og neste stopp er Hønefoss om ca. tre kvarter.

12.35: Ålingen ringer nødtelefon 112, får tak i operasjonsleiar Lars Kr. Evensen for å tipse om at to mistenkelege menn kjem med toget til Hønefoss stasjon om ein halv time. Vogn 5. Det kan, kanskje, vera ein samanheng med innbrota på Statoil, då ransmenn ofte splittar opp og spreier seg etter utført gjerning.

14.10: Vossingen ringer fortvila til ålingen på nytt. Karane vart slett ikkje henta ut på Hønefoss kl. 13.03, og heller ikkje i Drammen kl. 13.53! Dei forsvann i ein ventande bil ved Drammen stasjon. Men vossingen gav seg ikkje. Han var ute og noterte bilmerke, stasjonsvogn, farge og registreringsnummer. Ingen politi å sjå nokon stad.

Dette er en skandale!

At en narko-neger blir litt neglisjert av ambulansefolk er en selvfølge, men at politiet ignorerer helt tydelige signaler om at det sitter en neger med masse penger på dagtoget til Oslo, er et varsko om at vi har abnorme problemer med velferdsnorges apparater.

Ikke bare bør det ringe i en bjelle når en neger har mer penger enn en trygdeutbetaling, men når det er selveste Hallgrim Berg som varsler, da bør man ta affære.

Hallgrim er ingen tilfeldig fyr på toget.

Hallgrim er virkelig en vaken og lærd vossing, som han skriver. **Som så mange andre dyktige samfunnsvitere har Berg tidligere utgitt en glimrende og orginal bok som avslører muslimenes kollektive konspirasjon for å kapre Europa og Vesten med å bli i flertall (!).**

At penge-negeren i realiteten var på vei til Drammen for å kjøpe en bruktbil til tredve tusen, er fullstendig uvesentlig.

Poenget her er at ser du en neger, araber eller kinamann på lokaltoget, med mer en femhundre kroner, bør politiet stå klar på neste stasjon. For antageligvis dette pengene til en blødende og veskeløs bestemor.

Men kanskje har Hallgrim allerede fått rett i sine spådommer, kanskje de allerede er i flertall?

Pål Sandberg
Innvandringspolitisk talsmann for Fra AvgrunneN

NYMODIG KÄRLEKS ART

Skal kärlek wara trohets slaf?
Den starka eld, den fria låga,
Han kan ju wäxla til och af.

Om twänne ögon fängslat mig,
Hwi skulle mig ej flere fånga,
Som äga samma kraft i sig?

När jag det ena nöjet mist,
Hwad hindrar mig et annat welja?
Jag älskar den jag råkar sist.

Hwo är, som mig då klandra wil?
Bör wäl et sådant hjerta hatas,
Som för så många räcker til?

Hedvig Charlotta Nordenflycht

Hedvig Charlotta Nordenflycht (1718-1763) var den første kvinnelige forfatteren i Sverige som fikk dikterlønn.

I ettertid er hun delvis framstilt som en dypt religiøs dikter og delvis som en hissig polemiker. Hun var særlig opptatt av kvinnenes stilling, noe som blant annet førte til diktet «Fruentimrets försvar» (1761) ~ der hun opponerer mot Rousseaus kjønnsdiskriminerende filosofi.

Skullerud skolelag av SOS Rasisme:

Aktivistene på Skullerud skole har holdt foredrag for klassen, valgt nytt styre og drevet en aktiv holdningskampanje på skolen. Tirsdag 27. januar mottok Skullerud Skolelag av SOS Rasisme Benjaminprisen.

Planer framover for laget er at de planlegger å avholde en konsert. De har fått til sånn at skolen betaler for alle som har lyst å være medlemmer i SOS Rasisme. De har også planer om å få seg et kontorlokale.

LLK er også en ting som står på planen fremover.

Drammen SOS Rasisme:

Laget i Drammen har avholdt Krystallnattamarkering og hatt løpeseddelaksjon i forbindelse med Vigrids underskriftskampanje. De har også hatt et åpent møte der temaet var rasisme. Laget ble startet opp igjen i juni i fjor.

Planene framover er å avholde Bål for Benjamin. De har også planer om å jobbe mot at Vigird skal får etablere seg i fylket. En del av denne planen er å forsøke å samle alle partiene i en bred front mot Vigrid.

Laget deltar også på LLK.

Sudoku

					4	8	7	
	7		6	2		1	5	
	2		7			9		6
	6						4	1
1								5
2	3						9	
6		7			2		1	
	8	1		7	6		2	
	5	2	1					

Generert med Gnome Sudoku.

Nesodden SOS Rasisme:

Lokallaget på Nesodden har i det siste vært i kontakt med en festival som avholdes årlig. De skal ha et samarbeid med dem og ha en stand på festivalen.

Fremover er planen å fortsette samarbeidet med denne festivalen i tillegg til at de også skal delta på LLK.

Herr Olsen

Olsen er norsk. Det er han stolt av.

Utlendinger er bare noe skrap. De snakker underlig, har merkelige religioner og spiser rar mat. De duger ikke til noenting.

Norge hadde fint klart seg uten utlandet.

Dette tenker Olsen på når han våkner i sengen sin, som er en oppfinnelse fra Midtøsten. Han kryper ut av lakenet av bomull fra Sudan og teppet laget av ull fra Australia.

Han vrenger av seg pyjamasen og setter føttene i tøflene, begge deler er oppfinnelser fra India.

På badet vasker han seg med såpe slik araberne har lært oss. Så barberer han seg, det er et rituale fra det gamle Mesopotamia.

Så går han ut på kjøkkenet og kikker ut av vinduet, det var egypterne som først fremstilte gless.

Det regner.

Olsen må ha kaffe fra Etiopia med sukker fra Cuba oppi og et glass appelsinjuice fra Kypros hver morgen.

Han leser bokstaver som de gamle semittene tok i bruk først. De er trykket på papir, først fremstilt i Kina, med trykkekunst utviklet i Tyskland.

Gummistøvler laget i gummi fra Malaysia er gode å ha i regnvær.

Paraplyen ble først tatt i bruk i India.

Så kjører Olsen. Han er glad og fornøyd over å være et godt menneske. Takk gode Jesus, tenker han og sender en takk til en jøde son sjelden omga seg med selvgode mennesker.

Til minne om Ingrid Davidsen

Rett før jul fekk vi melding om at Ingrid Davidsen brått var gått bort.

Ingrid vart med i Asker SOS Rasisme kring juletider 2000. Ho var då 14 år gammal. Det gjekk ikkje lang tid før ho fekk styreverv og ho utmerkte seg i å ta kontakt med nye aktivistar og få dei i aktivitet.

Etter kvart fekk ho óg leiarvervet i lokallaget, og i perioden 2002 – 2004 var ho vara til Arbeidsutvalget i SOS Rasisme i Noreg. I 2003 vart ho portrettert av Migrapolis på NRK.

Ho har den seinare tida vore i Trondheim. Der tok ho del i nokre aktivitetar i studentlaget.

I hennar korte liv utretta ho mykje i kampen for eit varmare samfunn. Ho vil bli sakna av mange.

Eg er takksam for dei åra eg har jobba i SOS Rasisme saman med Ingrid.

Antirasistisk helsing frå
Trond Thorbjørnsen

Vis at du er mot rasisme – bli medlem i SOS Rasisme

- **Et medlemsskap i SOS Rasisme er et standpunkt mot rasisme. Ved å være medlem støtter du arbeidet i organisasjonen.**
- **Det eneste som kan stoppe rasismen og nazismen fullt og helt er vanlige folks engasjement. Vi trenger derfor også flere aktive medlemmer som kan jobbe systematisk med å bekjempe all rasisme i samfunnet.**

☐ Jeg vil bli aktiv!
☐ Jeg vil bli medlem!

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. / Sted: _____

Telefon: _____

Du kan også bli medlem på: **www.sos-rasisme.no/blimedlem**

SOS RASISME

Adressaten betaler for sending i Norge

Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

___stk «Ikke mobb kameraten min» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Knus Nazismen» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Ikkje mobb kameraten min» (jakkemerke) *på nynorsk!* **kr 15,-**
___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) *på bokmål* **kr 15,-**

___stk Nøkkelbånd **kr 25,-**

___stk Lighitere **kr 10,-**

NB! Dette er et lite utvalg av det materiellet som finnes. Gå på internettsiden vår, www.sos-rasisme.no for større utvalg eller spør oss om en materielliste.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr/ sted: _____

Underskrift: _____

Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, boks 297, 5501 Haugesund
Tlf: 52 71 21 75
Faks: 52 71 21 62
Epost: ou@sos-rasisme.no

Materiell kan også bestilles på internett, www.sos-rasisme.no
Privatpersoner må forhåndsbetale materiellet.
Portoutgifter og eksp.gebyr kommer i tillegg.
Lokallag: Hvis gjeld pluss bestilling overstiger 4.000 kr, krever vi at lokallaget betaler sin gjeld før ny bestilling går fra oss.

___stk Klistremerke «Ikke mobb ...» **kr 4,-**
herav ___gul ___svart ___rød
___stk Klistremerke «Ikke mobb ...», bilmerke (gult) **kr 15,-**
___stk Klistremerke «Kast søppelet» kr **15,-**

___stk T-skjorte «Knus nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) **kr 90,-**
herav ___ L/XL ___ XL/XXL
___stk T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» **kr 90,-**
herav ___ 14/16 ___ S/M ___ M/L ___ L/XL

AntirasisteN
SOS Rasismes medlemsavis
Opplag: 35 000
Trykk: Prinfo Dialecta

issn: 1501-6048
e-post: antirasisten@sos-rasisme.no
giro: 7874.05.34725

Arbeidsutvalget AU
PB 7073 St. Olavs plass
0130 OSLO
epost: . . . . au@sos-rasisme.no
tlf: 23 35 32 00
faks: 23 35 32 01

Økonomiutvalget ØU
pb 297
5501 Haugesund
epost: . . . . ou@sos-rasisme.no
tlf: 52 71 21 75
faks: 52 71 21 62

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonsjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Kulturredaktør: Kristian Ulyses Andaur
Lokalstoffredaktør: Iselin Knudsen Sæterdal
Fotoansvarlig: Siri Kinge Ovstein

Redaksjonen: Simon Souyris Strumse, Hanne Höglind, Lill Mari B. Mundal, Ronny Ougendal Vucetic, Ola Bog, Mounir Haizoane, Sara Marie Skaug Bjørkly, Nina Bahar, Ragnhild Soldal Karlsen, Pål Austad Solfjeld

Neste leveringsfrist: 1. april 2009